

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. Благоевград, 26.05.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, I ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети май през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Вера Г. Коева

при участието на секретаря Филка Кр. Сотирова
като разгледа докладваното от Вера Г. Коева Гражданско дело № 20211210102203 по описа за 2021 година
и за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е образувано по искова молба /поправена/ от В. КР. АЛ., ЕГН*****, адрес: Б., бул. "С. Д. С.", с адрес по месторабота: Б., пл."Г. И.", Община Б.отдел "Образование", ст. 409, с която срещу Природо-математическа гимназия „Акад. С. К.", БУЛСТАТ, адрес: Б., ул."М. са предявени искове за :

- признаване за незаконосъобразни, а при условията на евентуалност за нищожни Заповед № РД-09-501 от 08.07.2021г. и заповед РД № 08- 499/07.07.2021г., издадени от ответника, за отмяна на уволнението и признаването му за незаконно;
- за възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност - "педагогически съветник";
- за осъждане на ответника да заплати на ищеца обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ в размер на 4864 /четири хиляди шестстотин и четири/ лв. месечно за 6 месечния законов срок, заедно със законната лихва от падежа до окончателното й плащане, съставляваща сбор от: обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за периода от 13 юли 2021 до 4 август 2021 г. в размер на разликата между дължимото от ответника възнаграждение, изчислено по чл.228, ал.1 от КТ - последното брутно трудово възнаграждение при ответника и 650 лв. за периода от 12 юли до 3 август 2021 г., т.е. 1319 лв. и обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ за периода от 4 август 2021г. до 08 декември 2021г., съставляващо разликата между сбора на дължимите брутно трудово възнаграждение при ответника, дължимо на основание чл.228, ал.1 от КТ по месеци - от август 2021 до 08 декември 2021 г. - 9845 лв.(1969х5 месеца) и сбора на сумата по чл.225, ал.2 от КТ на дохода ми от по-ниско платената работа за този период - 6300 лв. (1260х5 месеца), която разлика е равна на 3545 лв. (709х5 месеца) - правно основание чл.344, ал.1, т.1-т.3 КТ вр. с чл.225, ал.1 и ал.2 КТ.

Препис от ИМ е връчена на ответната страна, която в срока по чл.131 ГПК е подал писмен отговор.

Твърди се от ищеца, че е работил при ответника на длъжност „педагогически съветник“, като последното му брутно трудово възнаграждение за пълен работен месец било за юни 2021 в размер на 1969 лв. Сочи, че със заповед № РД 08-499/07.07.2021г. ответникът му наложил дисциплинарно наказание „Уволнение“, а със Заповед № РД-09-501 от 08.07.2021г. трудовото му правоотношение било прекратено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ във вр. с чл.190, ал.1, т.3 и т.7 от КТ. Сочи се, че и двете заповеди са лишени от каквито и да било правни основания и са постановени в нарушение на материалния закон и при неспазване на процедурата за налагането им и са необосновани или нищожни. От материалноправна страна се сочи, че липсва каквото и да било деяние или съвкупност от деяния от страна на ищеца, които да осъществяват състава на дисциплинарно нарушение, годно да обоснове налагането на наказание по чл. 190 от КТ. Твърди се, че е нарушена процедурата за налагане на наказанието и за прекратяване на договора. Сочи се, че искането за писмени обяснения не сочи, че срещу ищеца има дисциплинарно производство за уволнение. Оспорват се фактическите твърдения и правните изводи на ответника, изложени в заповедите. В частта от мотивите на заповедите, която касае работата с информационната система „Посещаемо и безопасно училище“ (ИСПМ по Постановление 100/2018 г. на МС), се твърди, че не са посочени конкретните ми нарушения задължения и конкретни дейности, които не съм изпълнила. Това са бланкетни мотиви, без нужната конкретизация; заповедта е незаконосъобразна или нищожна, поради липса на мотиви. Твърди се от ищеца, че не знае за неизпълнение на кое точно задължение е извършила или допуснал нарушение.

Твърди, че по никакъв повод не е получавала информация за деца в риск. Посочва, че в училището съществува система за електронно водене на дневниците на паралелките на име "Школо", като тя се администрира от трима администратори, сред които не е ищецът.

Твърди, че информацията относно отсъствията на учениците може да бъде получена само от администраторите на тази система или от доклада на класните ръководители.

Изтъква се, че съгласно чл.86, ал.2, т.19 от Правилника за устройството и дейността на ПМГ „Акад. С. К.“ за 2020/2021г. учителят е длъжен: „чрез административното ръководство да уведомява незабавно общинската служба за социално подпомагане за учениците, нуждаещи се от закрила и да уведомява директора за ученици, нуждаещи се от специална закрила.“ Или, учителят следва да уведоми директора, а вече по негово указание се задейства по реда на ПМС 100/2018 г. информационната система. Други правила в Правилника, в частност, но не само, тези определящи санкциите на учениците за неизвинени отсъствия, създават известно разминаване между застрашено от отпадане дете и обикновеното нарушение на дисциплината чрез отсъствие. Това разминаване е разрешено с нормативната уредба на ПМС 100/2018 г. за работата с деца в риск, в т.ч. и за определянето на такова дете, която е свързана с колективния орган и с директора на училището като инициатори на включването на детето в системата, т.е. на задействането на последната. В Методически указания за дейността на екипите за съвместна работа на институциите подробно е развита тази дейност на колективния орган - екип за обхват, който впрочем е извън училищен и междуинституционален. Твърди се, че по този начин на ищеца не може да се вмени в нарушение и вина, че не знае в училището да има дете в риск по смисъла на ПМС 100/2018 г. и респективно не е задействала или „работила“ с информационната система, тъй като ИСПМ се задейства само при наличие на дете в риск. Ищцата твърди, че никой не го е уведомявал за такова дете в училището. Твърди се, че работата с посочената в заповедите система не е част от длъжностна характеристика на ищеца, като в деня, посочен от ответника - 04.06.2021 г., директорът е уведомил ищеца, в края на работното време, за необходимост да участва в обучение по администриране на информационна система, като това следвало да стане в следващите 2 часа. Твърди се, че времето било крайно недостатъчно, а от друга страна била силно изненадана. Ставало дума за извънработното ми време, като имала ангажимент, свързан със здравето, трябвало да посети лекар (поради забавянето заради процесното обучение, не разполага с медицински лист, тъй като пропуснала уговорения час.)

Твърди се, че възлагането на ищеца да работи с посочената в заповедта система било извършено ненадлежно още през 2018г., като останало nedовършено, защото: заповедта за това не й била връчена надлежно; не било проведено никакво обучение за такава работа; достъпът не й бил осигурен, като администраторът продължавал да има парола и достъп до нея. Твърди се от ищеца, че няма допълнително споразумение към трудовия договор и няма определени надлежно трудови функции и задължения по работата със системата.

Ищецът се позовава в ИМ на ПМС № 100/2018г., според което изтъква, че органът, който решава кое дете е в риск и по каква причина и съответно да се включи в системата, е колективен - екип по чл.1. ал.3. т.1 и директорът на учебното заведение - чл.5. ал.9, т.6 и 7 ; Задействането на системата става след решение на колективен орган, или от директора на ответника, а не от мен. Забранено е ползването на системата без необходимост, директорът трябва да е разпоредил въвеждането в системата и едва тогава то се извършва. Разпореждане за това и надлежна информация не съм получавала. От така уредените нормативно функции се вижда, че аз лично не мога да въвеждам по своя изключителна преценка деца в риск в системата, преди те да бъдат определени за такива от колективния орган ИЛИ от директора на учебното заведение.

Твърди се, че влизането в системата без причина е забранено, а причина за задействането й е само и единствено установяване на случаи на дете в риск, за какъвто случай в училището подадена информация няма. Оспорва се твърдението в заповедта, че ищцата е бездействала неправомерно при работата с посочената система. Ответникът не е посочил в заповедта какво е естеството на тази система. Тя се задейства само и единствено, когато в училището се открие дете в риск, за което трябва да бъде подадена надлежна и своевременна информация. В училището има електронна система за дневници на име „Школо“. Тя си има съответните администратори. Деца в риск са тези, които имат голям брой отсъствия (ПМС 100/08.06.2018 г., чл.1, ал.2: „механизмът се прилага по отношение на децата и учениците, които не са обхванати в образователната система, за които има риск от отпадане от училище или детска градина или са напуснали преждевременно образователната система“). Администраторите на системата за електронни дневници „Школо“ следва да подадат информация към директора. Съгласно съответната нормативна уредба - ПМС 100/08.06.2018 г., органът, който решава кое дете е в риск и по каква причина и съответно да се включи в системата, е колективен - екип по чл.1. ал.3. т.1 и директорът на учебното заведение.

В исквата молба подробно са изложени съображения в горната насока.

Твърди се от ищеца, че няма установени трудови функции и конкретни задължения в тази система.

Оспорва се твърдението да е предизвиквала „скандал“ на 04.06.2021 г. по този или друг повод. Твърди се, че се касае до служебни обсъждания и спорове, които не могат да се квалифицират като скандал.

Категорично се отрича от ищеца да е изричала репликата „мразя те“, да е крещяла по адрес на директора, по какъвто и да било, особено пък скандален начин. Случаят бил разгледан в етичната комисия, но това не е основание нито за нейното, нито за това на другата страна уволнение. Това следва да е отразено към протокол или друг надлежен акт на Етичната комисия, който моля да бъде изискан.

Сочи се, че на срещата при директора присъствал и третият заместник - директор на училището, г-жа К.В., което ответникът пропуснал да посочи в заповедта.

Оспорва се, че на 03.06.2021г. е проявила агресия спрямо г-жа Б.. Твърдението е напълно произволно и не отговаря на истината. Сочи се, че с това лице има нормални отношения и е водила само частни разговори, които не касаят ответника.

Оспорва се и твърдението в т.2 от заповедта. Часовете на влизането й в училището и на излизането й не съответстват на написаното в тази точка. Излизането било заедно с двамата заместник - директори - г-жа К.В. и г-н Й. Ц., за около 30-40 минути за

обяд. Работното ѝ време е 6 часа дневно - 30 часа на седмица, според графика, който представя. Съгласно Наредба № 4/20.04.2017 г. за нормиране и заплащане на труда на педагогическите специалисти, Приложение № 1 към чл.4, ал. 11/3.12 - педагог, съветник има 30 часа седмично, т.е. 6 часов работен ден. Това кореспондира с графика. При това положение ответникът в заповедта не сочи точното работно време и няма как да е нарушено последното. Не на последно място, част от работата ѝ е свързана със срещи и разговори извън училище.

Оспорва се твърденията, свързани с неправилно водене на дневник за дейността ѝ. Същият се сочи, че е воден и поддържан в изискуемото състояние. Той е фабрично произведен и „прошнурован“ и номериран. Ответникът сам е изключил тези си твърдения от мотивите си за налагане на наказанието, но ги е оставил в текста, с което личи опитът му да изгради в заповедта образ на ищеца на нарушител.

Ищецът определя поведението на ответника за дискриминационно и за тенденциозно насочено към уволнението ѝ, без основание за това. Твърди, че няма никакви други наказания преди процесното. Има много добри атестации, които градират във времето и от работата ѝ никога не е имало никакви оплаквания, като сочи, че притежава и научна степен „доктор по социология на образованието“.

При поддържане на твърдения в горната насока е обосновава основателност на предявените искове.

Доказателствените искания на ищеца са за приемане на писмени доказателства, да се изиска ЛТД на ищеца, да се призват като свидетели по местоработата К.В. - заместник - директор при ответника Т.Б. - преподавател по английски език и главен учител, при ангажиране при довеждане на още три лица като свидетели, за допускане и назначаване на СИЕ с посочени задачи, както и експертиза, изпълнима от специалист от РУО /но не от Благоевград/, която да отговори на формулирани в ИМ въпроси.

Поискано е назначаване на две технически експертизи, едната да извърши проверки в съответните системи, а втората за проверка на охранителните видеокамери за 04.06.2021г., за изискване и прилагане записите на охранителните камери на училището за 04 юни 2021г. за времето от 10 - 13:30 часа; Да се изиска справка от ответника за това кои лица са администратори на системата "Школо" и кои лица въвеждат и подават информация в тази система; да се изиска от Етичната комисия към ПМГ констативните протоколи и други актове за проверката, извършена по сигнал от Николай Каращранов, директор на училището и на В.А., педагогически съветник за периода от 04.06.-07.07.2021г.

ВЪЗРАЖЕНИЯ НА ОТВЕТНАТА СТРАНА:

В срока по чл.131 от ГПК от ответната страна е постъпил писмен отговор.

Прави се възражение за подаване на иска след изтичане на законоустановения двумесечен срок по чл. 358, ал. 1, т. 2 от КТ.

Не се оспорва, че ищцата - В. КР. АЛ., е била назначена по трудов договор при ответника: Природо-математическа гимназия „Акад. С. К.“, с адрес: град Б., както и че със Заповед № РД- 08-499 / 07.07.2021г. на Работодателя, на основание чл. 195 от КТ, във връзка с чл. 190, ал. 1, т. 3 и т. 7 от КТ, във връзка чл. 188, т. 3 от КТ, на служителя: В.А., е наложено дисциплинарно наказание „Уволнение“, както и че със Заповед № РД-09-501 от 08.07.2021г. на Работодателя, на основание чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ и във връзка с чл. 190, ал. 1, т. 3 и т. 7 от КТ, съобразно чл. 193 от КТ и чл. 189, ал. 1 от КТ, при налагане на дисциплинарно наказание на служителя - В.А., на същата е прекратено трудовото ѝ правоотношение за длъжността: „педагогически съветник“, считано от 09.07.2021г. Сочи се, че и двете заповеди, са връчени на служителя - ищцата А., при условията на отказ, удостоверен с подписа на двама свидетели, като първата от тях (Заповед № РД-08-499 / 07.07.2021г.) е връчена на - 08.07.2021г., а втората (Заповед № РД-09-501/ 08.07.2021г.) е връчена на - 09.07.2021 г.

Не се оспорва твърдението, че ищецът - А., е работила при ответника, като с горепосочените заповеди на същата е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, както и е прекратено трудовото ѝ правоотношение. Оспорва се като несъстоятелни, като неверни, всички останали изложени в исковата молба фактически твърдения и доводи, а предявените искове се оспорват като неоснователни.

Сочи се, че с оспорваните Заповеди № РД-08-499 от 07.07.2021г. и Заповед № РД-09-501 от 08.07.2021г. законосъобразно е ангажирана дисциплинарната отговорност на служителката, както и законосъобразно е прекратено трудовото ѝ правоотношение на посоченото в акта за прекратяване фактическо и правно основание за това. Предявените искове по чл. 344 от КТ са неоснователни. Твърди се, че заповедите са издадени от компетентен орган, носител на дисциплинарната власт - от работодателя, в съответствие с материалния и процесуалния закон.

В писмения отговор ответната страна сочи своя интерпретация на съществилите си факти. Твърди, че на 04.06.2021г., в ПМГ, провел разговор с К. С. тъй като в същия ден от 15:00 ч. предстояло обучение за работа с информационната система. Желанието на ищцата било да присъства на обучението, тъй като на нея пряко било възложено да работи с платформата, като същата би могла от една страна да си актуализира знанията, а от друга - да коментира с колегите трудности или особености на работата с платформата, ако такива са налице. Същият ден около 13:00 ч. /след като същата бе уведомена за това/ служителката дошла в кабинета на директора и заявила, че желае да се включи с телефона си на обучението, на което не възразил и предоставил линк за включване. Минутни след това обаче В.А. се върнала в кабинета и вдигнала скандал, че не ѝ е съдействано с работата, която ѝ била възложена още през 2018г. След като служителката демонстративно напуснала кабинета, отишъл да провери въпроса при заместник-директорите, където отново я заварил да крещи - този път на заместник- директора С., а при влизането на директора в стаята агресията на служителката се насочила

към него. С остър и прекриващ границите на нормалното поведение тон го обвини, че той и г-н Стойчев не са предприели действия досега да я обучат да работи с платформата, въпреки че тази работа ѝ е изрично възложена с нейно знание и съгласие. Крещейки обвинила директора, че прикрива извършени от С. нарушения, защото му бил приятел. Заплашила го, че ще го даде на съд и неколккратно изкрещяла „мразя те“. Според работодателя служителката не изпълнявала част от трудовите си задължения от ноември 2018 г. и никога не е уведомила работодателя, че не може да работи с платформата. Описаните събития се осъществили в присъствието на заместник-директорите Д. С. и И. Ц. За тези обстоятелства е съставен Констативен протокол № 15 от 04.06.2021 г., като същият е връчен на А. в присъствието на заместник-директорите.

В цитирания протокол е отразено, че ищцата е била поканена да представи писмена информация относно това дали и какви дейности са извършвани от нея във връзка с възложената ѝ работа в качеството си на служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“ от ноември 2018 г. до настоящия момент. В резултат бе депозирано Заявление вх. №АТС-03-699/11.06.2021г., с което В.А. уведомила с едно изречение, че в платформата е влизала с помощта на К. С. „периодично“. Сочи се, че по случая е извършена подробна проверка, като е установено, че на 19.11.2018 г. по силата на Заповед №РД-08-240 от същата дата са прекратени правата за достъп до Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“ на К. А. С., считано от 20.11.2018 г. Тези функции се твърди, че са възложени на ищцата - В.А., като със Заповед РД-08-241 от 19.11.2018г., същата е определена за служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“. Твърди се, че заповедта е връчена на ищцата - А., подписана от нея - без каквито и да било забележки и/или възражения. В тази връзка се оспорват твърденията на ищца за "ненадлежно" връчване.

Твърди се, че е налице възлагане на дейностите по работата с платформата, което произтича пряко от определянето ѝ през 2018 година на ищцата като „служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа“. Ето защо за работа с посочената платформа, ищцата като служебно лице е следвало да изпълнява всичките си задължения, произтичащи от посоченото качество. Сочи се, че за работа с платформата не е било необходимо конкретно разрешаване или възлагане във всеки един отделен случай - така както твърди ищцата в исковата молба. Твърди се, че никога, до 04.06.2021г. служителката не е уведомявала работодателя, че не може да се справя с възложената работа, а просто е преценила да не изпълнява същата, а по повод потърсена от г-н С. информация работодателят установил, че същият е влизал в платформата съвместно с В.А. само два пъти от ноември 2018 г. до юни 2021 г., което показва, че служителката не е изпълнявала трудовите си задължения.

Вън от горното това поведението на служителката на 04.06.2021 г. - предизвикан скандал с Директора и със заместник-директора С., в който същата проявила невъздържано поведение, което било оскърбително за работодателя, а наред с това и изкрещяла по отношение на Директора - „мразя те“, се сочи, че е недопустимо както само по себе си, така и с оглед разпоредбите на чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от Етичния кодекс за поведение на учителите, служителите и работниците в ПМГ - Б. от 2016 г. Сочи се, че по същия начин В.А. на 03.06.2021 г. е проявила агресия спрямо друг служител на училището - г-жа Т. Б., на която също е вдигнала безпричинен скандал.

Твърди се, че на 04.06.2021г. след събитията, описани по - горе и посочени подробно в т. 1 на процесните заповеди, ищцата В.А. напуснала работа /около 14:00 ч./ и повече не се завърнала на работното си място, въпреки че работното ѝ време не било приключило. Преди това било установено от работодателя, че същата е напуснала работното си място още около 11:00 ч. и се появила в сградата на училището в 13:00 ч., когато предизвика скандал в кабинета на директора, за които обстоятелства се сочи, че е съставен Констативен протокол № 16 от 09.06.2021 г.

Сочи се, че на 10.06.2021г. е направена проверка в дневника, който следвало да води А. във връзка с дейността и както и с протоколите от проведените срещи за подкрепа с ученици, родители и учители и било установено, че дневникът не е прошнурован и страниците не са номерирани, на страницата, където трябва да са описани инициативните тройки на класовете липсва информация за 32 от общо 33 паралелки в училището /попълнено е единствено за 8Е клас/, което също било отразено в Констативен протокол № 17 от 10.06.2021 г., като на ищцата били дадени предписания за отстраняване на посочените пропуски, при което същите не са счестени от работодателя за нарушения на трудовата дисциплина, като това изрично е посочено в уволнителната заповед.

По изложеното се обосновава твърдението, че на 03.06.2021г. ищцата, заемаща длъжност по трудово правоотношение „педагогически съветник“ в Природо-математическа гимназия „Акад. С. К.“ е извършила нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в проявена агресия оскърбително поведение спрямо друг служител на ПМГ „Акад. С. К.“ - г-жа Т. В. /главен учител в ПМГ С. К./ в присъствие на колеги, на 04.06.2021г. е извършила нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в проявена агресия и оскърбително поведение спрямо други служители на ПМГ „Акад. С. К.“ - заместник директора Д. А. С. и директора Н. К., изразяващо се в безпричинен скандал и крещене, в това число и отправянето на обвинения към директора на училището, че прикрива нарушенията на своя заместник С., както и изричането на думите „мразя те“ на висок тон по адрес на директора на училището в присъствието на двамата заместник директори - С. и Ц. както и че за периода от 07.07.2020г. до 07.07.2021г. В. КР. АЛ. не е изпълнявала възложените ѝ със Заповед № РД- 08-241 от 19.11.2018 г. задължения в качеството ѝ на служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“. Неизпълнението на задълженията датира от момента на тяхното възлагане, но разпоредбата на чл. 194, ал. 1 от КТ предвижда, че служителят не може да бъде наказан за нарушения, които са извършени преди повече от една година, независимо кога са открити, поради което и част от периода на неизпълнение на трудовите задължения е релевантен за издаване на настоящата заповед. Релевантният период е индивидуализиран с посочване на начална и крайна дата, както и че на 04.06.2021г. след събитията, описани в раздел. I, т. 1 от заповедите ищцата В.А. е

извършила нарушение на трудовата дисциплина, като е напуснала работното си място преди края на работния ден - 14:00 часа, около 13 и 30 часа и не е присъствала на обучението, за което обучение предварително е дала съгласието си.

Твърди се, че всяко от изброените по-горе деяния представлява нарушение на трудовата дисциплина от страна на работника, тъй като представлява неизпълнение на негови задължения. Доколкото се касае за много - повече от 3 нарушения, то налице е хипотезата на чл. 190, ал. 1, т. 3 от КТ - системни нарушения на трудовата дисциплина, което поражда правото на работодателя да наложи най-тежкото дисциплинарно наказание на работника - уволнение. Това право е упражнено законосъобразно с издаване на Заповеди № РД-08- 499 от 07.07.2021г. и Заповед № РД-09-501 от 08.07.2021г. - за налагане на дисциплинарно наказание и за прекратяване на трудовото правоотношение на ищцата.

От изложеното от фактическа и правна страна се следва извод, че при условията на системност служителът виновно не е изпълнил своите трудови задължения, като е извършила от обективна и субективна страна съставите на вменените и дисциплинарни нарушения. Твърди се, че дисциплинарното наказание, съответно прекратяването на правоотношението са наложени с писмени актове - заповеди на Директора на ПМГ - орган, носител на дисциплинарната власт, който законосъобразно в хипотезата на чл. 330, ал. 2, т. 6 от КТ е прекратил едностранно с дисциплинарно уволнение трудовото правоотношение с ищцата А.. В съответствие с изискванията на чл. 195 от Кодекса на труда, заповедите на работодателя са мотивирани. В тази насока възразенията на ищцата за неспазване на посочения текст са несъстоятелни. Голосовно и неправилно е твърдението, че в заповедта не били изложени мотиви, при което като немотивирана същата била незаконосъобразна или нищожна. Несъстоятелно се поддържа от ищцата и че правото и на защита било нарушено, като същата била поставена в невъзможност да разбере вменените и нарушения, както и че наложеното наказание съответства на нарушенията по критериите на чл. 189 от КТ.

При поддържане на фактически твърдения в горната насока се иска отхвърляне на предявените искове като неоснователни.

Доказателствените искания на ответника са за приемане на писмени доказателства, за допускане на трима свидетели при довеждане, за задължаване на основание чл.183 ГПК да представи в оригинал служебна бележка с изх. № 018/02.08.2021г. на Председател на СРС на КТ „Подкрепа“ с указание, че ако не представи документа, то същият ще бъде изключен от доказателствата респективно няма да бъде приет. На основание чл. 193 от ГПК се иска откриване на производство по проверка истинността на служебна бележка с изх. № 018/02.08.2021г. на Председател на СРС на КТ „Подкрепа“, относно нейното авторство и относно верността ѝ. По отношение на верността се оспорва като не отговарящо на обективната действителност отразеното в служебната бележка, че ищцата е редовен член на синдикалното ръководство на КТ „Подкрепа“ при ответника, а по отношение на авторството се оспорва авторството на служебната бележка, като се твърди, че същата не е подписана от лицето, сочено за нейн автор.

На основание чл. 195 от ГПК се иска допускане изготвянето на съдебно - графическа експертиза, която след като се запознае с материалите по делото, справка в ОД на МВР - Б.БДС, справка където прецени за необходимо да даде отговор на следния въпрос: Подписът за „Председател на СРС на КТ Подкрепа“ в служебна бележка с изх. № 018/02.08.2021г., изпълнен и положен ли е от лицето сочено, за нейн автор ?

На основание чл. 192 от ГПК се иска задължаване на трето неучастващо по делото лице СРС на КТ „Подкрепа“, да представи по делото: Протокол за избор /в случай че такъв е наличен за ищцата - В. КР. АЛ..

Възразява се по следните искания по доказателствата, направени от ищеца: възразява се по искането на ищеца за разпит на трима свидетели при довеждане поради общо събиране на гласни доказателства от 5 свидетеля за ищеца, за допускане на експертиза от специалист от РУО, като и за допускане на поисканите техническите експертизи, като се определят като неоснователни, оспорва се искането за изискване и прилагане на записите от охранителните камери на училището за 04. юни 2021г., както и да се остави без уважение искането за справка кои са администраторите на системата "Школо" и кои лица въвеждат и подават информация в тази система.

Предявени са от ищеца при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл. 344, ал.1, т.1-3 вр. с чл.225, ал.2 от КТ. С допълнителна молба в срока за обжалване от ищеца е направено оспорване на прекратяването на правоотношението и на още едно основание - основание чл.333, ал.3 КТ.

Възразението на ответника за изтекла давност е по чл.358, ал.1 т.2 от КТ.

По делото са приети писмени доказателства. Събрани са гласни такива чрез разпит на свидетели. Допусната и назначена е основна и допълнителна съдебно – счетоводна експертиза и са приети заключения /основно и допълнително/ на вещо лице.

Анализът на събраните доказателства, преценени във връзка с фактическите доводи на страните, сочи на установено следното:

Не се спори между страните, че до издаване на обжалваните заповеди помежду им съществувало валидно трудово правоотношение по силата на сключен валиден трудов договор, като заеманата от ищеца В. КР. АЛ. при ответника ПМГ „Акад.С.К.“ – Б. е била „Педагогически съветник“.

Със заповед № РД-08-499/07.07.2021г., на основание чл. 195 във връзка с чл. 190, ал. 1, т. 3 и т. 7 от КТ във връзка с чл. 188, т. 3 от КТ на ищеца е наложено дисциплинарно наказание уволнение, поради допуснати системни нарушения на трудовата дисциплина и други тежки нарушения на същата. В мотивите на заповедта на ищеца са вменени няколко нарушения, както следва:

1. за извършено нарушение на 04.06.2021г., изразяващо се в това, че по разпореждане на директора ищцата е следвало да

присъства на обучение за работа с информационна система така наречената платформата и след като ищцата около 13ч. е била уведомена е дошла в кабинета на директора и заявила, че желае да се включи на обучението с телефона си, но минути след това се върнала и вдигнала скандал, че директорът не ѝ съдействал с работата, която ѝ е била възложена още през 2018г., след което директорът заварил ищцата да крещи този път на зам. директора С., а при влизането му в стаята агресията се насочила и срещу него. Посочва се и се описва конкретно поведение на ищца спрямо директора, както и отправянето от нейна страна спрямо директора на изрази „мразя те“. За тези обстоятелства се посочва, че е съставен констативен протокол № 15/04.06.2021г. и връчен на ищца в присъствието на зам. Директорите. Сочи се, че с този протокол ищцата е била поканена да представи информация дали и какви действия е извършвала във връзка с възложената ѝ работа в качеството ѝ на служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа, „Посещаемо и безопасно училище“ от м. ноември 2018г. до настоящия момент. Депозирано е заявление от 11.06.2021 година, с което ищцата е уведомила, че е влизала в платформата с помощта на К. С. периодично, но след извършена подробно проверка на данните по случая е установено, че: на 19.11.2018г. по силата на заповед РД – 08-240 е прекратил правата за достъп до платформата на К. С., считано от 20.11.2018г., като със Заповед № РД – 08-241/19.11.2018г. ищцата е определена за служебно лице по администриране на платформата като заповедта е връчена на ищца без забележки или възражения, като никога до 04.06.2021 г. служителката не е уведомявала работодателя, че не може да се справи с възложената работа, а просто е преценила да не изпълнява същата. По информация на г-н С. работодателят е установил, че ищцата е влизала в платформата със С. само два пъти от м. ноември 2019г. до м. юни 2021 г., което показвало, че служителката не е изпълнявала трудовите си задължения. С поведението на служителката на 04.06.2021 г. – предизвикан скандал с директора и зам. Директора С. в заповедта е посочено, че ищцата е проявила невъздържано поведение, което било оскърбително за тях и наред с това и изкрещяла по отношение на директора изрази „мразя те“, което се определя като недопустимо и с оглед разпоредбите на чл. 33, ал. 2 и ал. 3 от Етичния Кодекс за поведението на учителите, служителите и работниците в ПМГ Б. от 2016г. В заповедта е посочено още, че ищцата на 03.06.2021 г. е проявила агресия спрямо друг служител на училището госпожа Т. Б., на която също е вдигнала безпричинен скандал.

2. Посочва се, че на 04.06.2021г. ищцата след горните събития е напуснала работа преди 14ч. и повече не се е завърнала на работното си място, въпреки че работното ѝ време не е било приключило, а от директора е било установено, че още около 11.30ч. е напуснала работното си място и се е появила в сградата на училището в 13ч. Посочва се, че за тези обстоятелства е съставен констативен протокол № 16/09.06.2021г.

3. Със същата заповед е вменено и е извършено нарушение на ищца, изразяващо се: на 10.06.2021г. е извършена проверка в дневника, който ищцата следва да води във връзка с дейността ѝ и протоколите от проведени срещи за подкрепа с ученици, родители и учители и било констатирано, че дневникът не е прошнорован и страниците не са номерирани, а на страницата където са описани инициативните тройки на класовете липсва информация за 32 от общо 33 паралелки в училището. Попълнена е информация единствено за 8-ми е клас. Горното е отразено в констативен протокол № 17/10.06.2021г.

С оглед на горното работодателят е заключил, че на 03.06.2021 г. ищцата е извършила нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в проявена агресия и оскърбително поведение спрямо друг служител на училището Т.Б. в присъствието на колеги; на 04.06.2021г. ищцата е извършила нарушение на трудовата дисциплина, изразяващо се в проявена агресия и оскърбително поведение спрямо други служители на училището – зам. Директора Д. С. и директора Н. К., изразяващо се в безпричинен скандал и крещене, в това число и отправяне на обвинение към директора, че прикрива нарушенията на своя заместник С. и изричане на думите „мразя те“ на висок тон по адрес на директора в присъствието на двамата зам. Директори С. и Ц.; както и, че за периода от 07.07.2020г. до 07.07.2021г. ищцата не е изпълнявала възложените ѝ със заповед от 19.11.2018г. под № РД-08-241 задължения в качеството ѝ на служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“, което датира от момента на тяхното възлагане.; а на 04.06.2021г. ищцата е извършила и нарушение на трудовата дисциплина като е напуснала работното си място преди края на работния ден в 14ч., около 13,30ч. и не е присъствала на обучението, за което предварително е дала съгласието си.

Горното работодателят е счел, че представлява дисциплинарни нарушения повече от три и ги е определил като системни нарушения на трудовата дисциплина, което поражда правото на работодателя да наложи най-тежкото наказание уволнение. В заповедта са мотивирани основанията на работодателя за налагане на най-тежкото по вид наказание с твърдението, че се касае за тежки такива, а не незначителни, както предвид естеството им, така и техния брой. Посочва се, че всяко от нарушенията е с такава тежест, че всяка възможна конфигурация от произволно избрани три нарушения обосновава хипотезата на системно нарушение, достатъчно за налагане на най-тежкото наказание.

Заповедта е връчена на ищца на 08.07.2021г. при условията на отказ, който е оформен с подписа на двама свидетели.

Със заповед № РД08-09-501 от 08.07.2021 година издадена от Директора на ПМГ акад. „С. К. Б. на ищца е наложено дисциплинарно уволнение и със същата заповед е прекратено и трудовото ѝ правоотношение. Заповедта е оформена, че е връчена на ищца при условията на отказ с подписи на двама свидетели с дата 09.07.2021г. С обжалваната заповед правоотношението е прекратено, считано от 09.07.2021г. и с нея са вменени същите нарушения, описани в заповедта за налагане на дисциплинарното наказание уволнение под № РД – 08-499/07.07.2021г.

Според представен утвърден от директора на ответното училище График ищцата, в качеството ѝ на педагогически съветник, е имала утвърдено приемно време всеки понеделник – петък от 7:30ч. до 13:30 часа.

От представените от ответната страна писмени документи се установява, че работодателят е изпратил до ищеца Покана Изх. № АТС – 05-857/01.07.2021г., с която на основание чл.193, ал.1 КТ от ищеца са поискани обяснения за следното: относно това дали е изпълнявала вменените ѝ със Заповед № РД - 08-240 от 19.11.2018г. задължения по администриране на Междунституционална платформа „Посещаемо и безопасно училище“, за събитие, осъществено на 04.06.2021г. , изразяващо се във вдигане скандал на директора, че не е съдействал на ищеца за извършване на възложена още 2018г. работа, за крещене и насочване на агресия спрямо директора и заместник – директора С., изкрещявайки изрази „мразя те“ по адрес на директор, за същото поведение спрямо друг служител на училището – Т.Б., за напускане на 04.06.2021г. на работното място около 14 часа, въпреки, че работното ѝ време не е било приключило, установява, че работното място е било напуснато още около 11 часа, за извършена на 10.06.2021г. проверка в дневника, който е следвало да води във връзка с дейността си и констатацията, че същият не е прошнурован и страниците не са номерирани, като не са вписани и инициативните тройки на класовете за 32 от общо 33 паралелки. В поканата е отразено, че за изложеното са съставени съответно констативни протоколи № 15 от 04.06.2021г.; № 16/09.06.2021; № 17/10.06.2021г. и № 18 от 15.06.2021г.

Изрично в поканата за даване на обяснения е вписано, че се изисква от директора, в качеството му на работодател за преценка относно наличието на дисциплинарно нарушение и необходимостта от налагане на дисциплинарно наказание.

Поканата е получена лично от ищцата срещу подпис на -01.07.2021г.

На 07.07.2021г. от ищеца са дадени писмени обяснения с вх.№ при работодателя АТС – 03-900 от същата дата, в които е изложена версията на ищцата относно нарушенията, които ѝ се вменяват с поканата за даване на обяснения.

Със Заповед № РД – 08-240/19.11.2018г., на основание чл.259, ал.1 от ЗПУО вр. с т.12, буква „д“ от приетия с Решение № 373 на МС от 05.07.2017г. Механизъм за съвместна работа на институциите по обхващане и задържане в образователната система на деца и ученици в задължителна предучилищна и училищна възраст директора на ответното училище е прекратил правата за достъп до Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“ на К.С., считано от 20.11.2018г. и със Заповед № РД – 08 - 241 от 19.11.2018г., на същото правно основание е определена ищцата В.К. за служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“. В съдържанието на заповедта е отразено още, че полученият рутерборд се съхранява в кабинета на директора. Контрола по изпълнението на заповедта е възложено на Й. Ц. – заместник – директор. Заповедта е връчена, както на ищцата, така и на Ц. лично срещу подпис, видно от отразяването върху заповедта срещу текста „запознати“.

Доказателство относно факта, че ищцата е била запозната със съдържанието ѝ е представената от ответника Декларация – л.120, в която е декларирана именно в качеството си на служебно лице по администриране на Междунституционалната платформа „Посещаемо и безопасно училище“, определена именно с горната заповед, че няма да разгласява информацията, станала ѝ известна във връзка с изпълнение на дейностите по администриране и работа с данните, както и съвестното, точно и добросъвестно изпълнение на задълженията и опазване на данните и паролите.

От работодателя са представени и цитираните в обжалваните заповеди констативни протоколи.

В Констативен протокол № 15 от 04.06.2021г., подписан от директора на ответното училище, се сочи, че 04.06.2021г. е потърсил ищцата, за да я уведоми, че следва да присъства на обучение по работа с платформата Посещаемо и безопасно училище, като ищцата се явила заявила, че ще се включи с телефона си, но впоследствие се върнала и крещяла на директора, че не ѝ е било предоставена помощ от ръководството и не била обучена за работа с платформата, след което отишла при заместник директорите и там крещяла, по адрес на директора изрекла „мразя те“ неколккратно, обвинила директора, че прикрива С. Този протокол е подписан от Ц., С., В. и ищцата, като В. е отразила забележка, че в нейно присъствие ищцата не е изричала думите „мразя те“.

Към този КП № 15/04.06.2021г. има доклад от К. С. – РНИКТ, с който сочи, че на основание заповед № РД – 08 – 241/19.11.2018г. е създаден служебен акаунт за достъп до платформата на ищцата, която е била запозната с платформата и била заявена парола и потребителско име за индивидуален достъп до нея, като по желание на ищцата ѝ е помагал да достъпи платформата 1-2 пъти, за да провери дали има ученици в риск.

Останалите КП № 16/09.06.201г., № 17/10.06.2021г. и № 18/15.06.2021г. също са съставени и подписани от директора на училището. В тях е посочено съответно следното: в КП № 16 е отразено, че от Ц. директорът е разбрал, че между 12 и 13 часа той, К.В. и В.А. са на обяд в заведение близо до училището, като той е съобщил на ищцата, че я търси директора. В КП № 17 е отразена извършена проверка на 10.06.2021г. на дневника, воден от ищцата и установено, че не е прошнурован, не са отбелязани страниците, не са отразени инициативните тройки на 32 от общо 33 класа. Този протокол е подписан от ищеца със забележката, че не са предадени всички протоколи. Отразените в КП № 18 констатации не са вменени като нарушения, поради което не се кредитира като относимо доказателство.

Не е спорно между страните, че в ответното училище има създадена и действаща Етична комисия, чиято дейност е регламентирана от Етичен кодекс за поведение на учителите, служителите и работниците в ПМГ – гр.Благоевград, 2016г. – л.125 и сл.

На 09.06.2021г. директорът на ответното училище Николай Карашранов е подал жалба до Етичната комисия към ПМГ с вх. № АТС – 005 – 547 срещу ищцата.

Етичната комисия в ПМГ Б. е провела три заседания – 10.06.2021г., 17.06.2021г. и на 30.06.2021г./л.212/, за което са

съставени протоколи и е излязло със становище Вх.№ АТС – 03-896/01.07.2021г., с което комисията е установила, че В.А. е нарушила чл.33, ал.2 и 3 от Раздел V – лично поведение от Етичния кодекс на ПМГ – Б. като нарушението не е породено от едностранни действия. Препоръчано е разрешаване на конфликта с диалог, ако ли не налагане на минимално наказание.

Още преди образуване на производството по молба от 13.08.2021г. ищцата е поискала от директора съхраняване на видеозаписите от училището, но е отговорено ,че такива няма налични на паметта на записващото устройство, поради изтичане на срока за съхраняване.

В срока за обжалване и оспорване на заповедта с молба с вх.№ 3754 от 03.09.2021г. /л.56/ и поправена искова молба ищцата е допълнила твърдения си за незаконосъобразност на прекратяване на правоотношението с твърдение, че е редовен член на Синдикалното ръководство на КТ „Подкрепа“ при ответника на длъжността „синдикален секретар“.

От служебна бележка с изх. № 018/02.08.2021г. се удостоверява, че ищцата е с редовно отчислен членски внос към КТ „Подкрепа“ до 09.07.2021г. и е пълноправен член на структурите към КТ „Подкрепа“, както и че същата е синдикален секретар в синдикална секция КТ „Подкрепа“ към ответното училище. Служебната бележка е подписана със запетая за председател на СРС на КТ „Подкрепа“.

С определение № 159 от 01.02.2022г., на основание чл.193, ал.1 ГПК е открито производство по оспорване съдържанието и авторството на Служебна бележка с изх.№ 018/02.08.2021г., оспорена от ответника.

По повод на оспорването същата е представена в оригинал на лист – 413 от делото.

Като доказателство по делото е представен и приет Протокол от 11.12.2019г., в който е отразено провеждането на отчетно – изборно събрание на членовете на Синдикална секция на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ в ПМГ „Акад.С. К.“ Б. с 42 члена.

В протокола е отразено, че са присъствали 32 члена от синдикалната секция, на което събрание Т.Б. е избрана на председател, а ищцата В.К. и лицето С. А. – са избрани за секретари на СС. Протоколист на събранието е Б. П..

С протоколно определение в с.з. от 09.02.2022г., на основание чл.193, ал.1 ГПК е открито производство по оспорване съдържанието и авторството на протокола от проведено на 11.12.2019г. отчетно събрание на синдикалната организация на КТ „Подкрепа“ при ПМГ „Акад.С. К.“.

Според събраните гласни доказателства, събрани в с.з. от 09.02.2022г., се установява следното:

Св.К. А. свидетелства, че преди около една година, считано от даване на показанията, ищцата ѝ се обадила, била разтревожена, като споделила, че била запозната със заповед, с която ѝ е било възложено да бъде администратор на т.нар система за безопасно училище. Свидетелката посочва най – общо в показанията си, че става дума за система, която е междунституционална и всяко училище следва да е свързана с нея, като достъп се осъществява от компютър и специално устройство – рутер, което по принцип стои в дирекцията, но конкретно при ответното училище не знае къде се намира. Св.А. сочи още, че на сайта на МОН има качени правила, по които се влиза в тази система. Не всеки може да влезе, тъй като има лични данни на всички ученици, а се влиза само от лице, което е определено за администратор и което е получило достъп с парола. Свидетелката сочи, че става дума за система, в която се отразявани за ученици с неизвинени отсъствия и за които има опасност да отпаднат от училище и администратора следва да въведе тази информация ,но само ако и след като такава му се подаде от класните ръководители и/или заместник – директорите. Освен горните общи принципни разяснения за системата и функционирането ѝ свидетелката не сочи конкретни данни и факти относно това как точно тази система е внедрена в ответното училище и дали същата се администрира, от кога и от кого, поради което в останалата част, извън горното, показанията на свидетеля са неотносими.

Св.К.В. сочи, че познава ищцата повече от 10 години, като са работели в Математическата гимназия – ищцата като педагогически съветник, а свидетелят като зам.-директор по учебната дейност. Свидетелят посочва, че на дата - 04.06.2021 г. директорът я попитал дали знае ищцата да е искала разрешение, за да ходи на лекар и дали наистина ще ходи и свидетелката потвърждава, че този факт е потвърдила и пред директора. В показанията си уточнява, че обедът е продължил за кратко, не повече от 15 – 20 минути и са излезли от училището след 12 часа.

Св.В. сочи, че същият този ден – на 04.06.2021г., заедно с ищцата и Й. Ц., който е другият зам.-директор, решили да отидат да обядват в заведение, намиращо се близо до гимназията. Г-н Ц. се забавил и ищцата и св.В. първи отишли в заведението. С идването Ц. съобщил на ищцата, че директорът я търси ищцата и свидетелката веднага отишли в училището. Ищцата отишла при директора и след време се върнала „видимо напрегната, притеснена, разтревожена“, не била спокойна и започнала да помага на В.. След нея дошъл директора и я попитал дали ищцата е искала от свидетелката съдействие за „Школо“, на което св.В. дала положителен отговор. В този момент освен свидетелката, ищцата в стаята били и лицата Ц. и М. С..Свидетелката сочи, че в този момент се получил спор между тях на висок тон, между директора и А., защото тя искала да знае защо не ѝ оказано съдействие за „Школото“. Св.В. сочи, че пред нея за друго не се е говорило. На няколко пъти директорът казал на ищцата „да млъкне“, но тя настоявала да ѝ се отговори защо не ѝ е оказано съдействие за „Школото“. Свидетелката е категорична, че в нейно присъствие изрази „мразя те“ не е чула да се изрича. В качеството ѝ на зам. директор не ѝ е известно да е имало деца в риск за неизвинени отсъствия, нямали са такива случаи. Посочва, че компютърът и рутерът по платформата за безопасно училище към онзи момент са се намирали в директорския кабинет и към този момент няма представа кой е работил по тази програма, но сочи, че всяко училище е задължено да въвежда тази система и да работи с

нея.

Св.В. сочи, че е присъствала и на разговор между ищцата и госпожа Б., разговорът не е бил напрегнат, като според нея въобще нямало отношение към случая, към уволнението. Св.В. сочи, че е било личен разговор за едно ходене на абитуриентска на деца на колеги. Посочва, че госпожа А. казала на госпожа Б.: „Това са маймунски номера, които ги правиш“, защото според свидетеля наистина тя създавала ситуацията.

Свидетелката потвърждава, че е синдикален член на КТ „Подкрепа“ в училището. Относно събрание на 11.12.2019г. сочи, че госпожа А. е била избрана за секретар, Спаска Ангелова е другата, а за председател госпожа Б.. Потвърждава, че е присъствала на такова отчетно изборно събрание, което се провело в аудитория 202 в училището. Посочва се, че изборът се е провел по правилата, като за секретар е бил явен с гласуване, за председател били подготвени някакви листчета. От членовете на събранията и на синдиката нямало никакви възражения, забележки. Св.В. изтъква, че е присъствала от началото до края на събранията. Залата е била пълна и не знае кои учители са присъствали. Не знае да е имало против избирането на ищцата за секретар. Гласувано е с вдигане на ръка, явно. Председател на събранията е била госпожа П..

Работата на ищцата се изразявало в работа с проблемни деца и родителите им. Докато учениците са на училище, тя трябва да присъства, нали е работно място, тя трябва да присъства на работното ѝ място да бъде в училището.

Св.Т.Б. – главен учител по общо образователен предмет по английски език в ответното училище, също познава ищцата. Посочва, че на 03.06.2021г. между нея и ищцата е имало конфликт, но изрично от свидетеля се подчертава, че е била от лично естество. Св.Б. твърди, че е била нападната, конфликтът е бил личен, но сочи, че е била нападната, била обидена в присъствието на други колеги и ученици, като е била наречена „маймуна“. Св.Б. твърди, че това е станало на висок тон, в присъствието на други хора, в стаята на зам. директорите. Соци, че са присъствали още 5-6 човека колеги, по коридора имало ученици, било е по време на междучасие, на силен тон била изказана тази дума, даже ищцата си позволила и леко да удри по шкафа, на което св.Б. посочва, че не е реагирала, защото ситуацията била от лично естество и нямало смисъл да навлиза в подробности, да отговаря. Св.Б. изтъква, че се е почувствала засегната и обидена от репликата на А., не е подавала жалба по нейно лично решение, тъй като спорът бил личен, а не професионален. Случаят е станал в коридора, пред стаята на зам. директорите. Присъствали В., С. и Й. Ц.. Свидетелката е била в коридора, а ищцата в стаята, ударила по металните шкафове, които се намират при зам. Директорите и при влизане в стаята на св.Б., за да даде едни пари, ищцата „изригна“ – ла срещу свидетелката и при излизане на Б. от стаята ищцата отправила следните думи: „Маймуна от А до Я“. св.Б. изтъква, че тези реплики били изречени на висок тон, в близост имало ученици пред кабинета по информационни технологии, а К. С. ѝ споделил, че ги у чул в неговия кабинет.

Св.Б. потвърждава, че е присъствала на отчетно изборно събрание на Синдикална секция на синдикат „Образование“ на КТ „Подкрепа“, проведено на 11.12.2021г., в качеството ѝ на председател на синдикалната секция, на което направила отчет на дейността. Посочва, че е бил извършен избор за председател, била преизбрана с тайно гласуване, след което предложила госпожа А. и госпожа С. А. да бъдат избрани за секретари на секцията. Имало тайно гласуване за избор ѝ като председател, но понеже събранията се проточило във времето по предложението за секретарите, колегите казали: „Да, съгласни сме всички“ и „така се приключи с избора и е упоменато, че просто са избрани за секретари“. Св.Б. посочва, че на практика за изборът на секретари на С. А. и В.А. за, против не е разбрала да има някой, но споделя следното „просто гласуването се случи, ставайки от местата, всички започнаха да си ходят, така се случи гласуването, явно гласуване с ръка нямаше“. Уточнява, че гласуването станало по следния начин: тя казала: „Предлагам госпожа В.А. и госпожа С. А. съгласни ли сте?“, колегите станали, казали: „Да, да, да“ и така приключили.

Протоколът от събранията не е бил изготвен в деня на събранията, а по-късно, защото събранията се проточило късно. Соци, че е знаела за съдържанието на протокола от това проведено отчетно събрание, но не ѝ че трябва да се упомене, че трябва да има гласуване с гласове.

Св. Б. П. – учител по математика в ответното училище сочи, че е член на синдикалната организация КТ „Подкрепа“ на синдикалната секция в училището и секретар на регионален синдикат по образование към КТ „Подкрепа“, за Б.. Потвърждава, че на 11.12.2019г. е присъствала на отчетно изборно събрание на организацията. Имала функции като протоколчик. Участвала в комисията за избор на председател, поради направено предложение за тайно гласуване. Соци, че са присъствали повечето членове на секцията. Потвърждава, че подписът върху Протокола от това събрание с дата 11.12.2019г. за протоколчик е изписан от нея, както и че тя е съставител на документа. Събранията било малко бурно и драматично, защото са повече колеги. Имало „за“, имало и „против“ до тогавашното ръководство в лицето на госпожа Б.. Избор на председател е бил проведен таен вот и св.П. сочи, че е участвала в броеването. Изборът на секретари е станал с явен избор. Предложението за ищцата и лицето С. А. за секретари е било направено от Б., но без да е сигурна, като гласуването станало явно, тъй като се проточи много събранията, колегите казали: „Да, да, съгласни сме“, като отговорът бил „хорово“, за това свидетелката възприела, че всички са съгласни. Св.П. сочи, че когато попитала има ли против било отговорено: „нямаме против, дайте да си ходим“. Не е възприела да има дори един „против“, не било с вдигане на ръка, а само с потвърждаване „Да, да, да, съгласни сме, да си ходим“. Изрично попитала има ли против, нямало. Нямало против, колегите казали, че са съгласни, защото двете колежки и преди това са били на тази позиция секретар, а В. била дори касиер. Поради късното съставяне на протокола, не в самия ден на провеждане на събранията, същият е подписан само от протоколчика. Св.П. сочи, че не е запозната с длъжностната ѝ характеристика освен пряката ѝ работа, когато има проблеми с поведение, касаещо учениците, работа с проблемни деца, и мероприятия, които касаят извънкласната дейност. Не знае дали е длъжен педагогическия съветник да стои в училището, в кабинета си, докато учениците са в час и са на смяна. Не знае какво е работното време на ищцата. Не знае да е имало професионален

спор между ищцата и госпожа Б.. Сочи, че не е била свидетел - очевидец на такъв конфликт. Не ѝ е известно в училището да има деца в риск с неизвинени отсъствия.

Св.Й. Ц. – зам. директор по учебната дейност в ответното училище сочи, че задълженията на ищцата като педагогически съветник в училището били да консултира ученици и учители, ако има проблеми, да си води документацията. Посочва, че ищцата е отговаряла за работа в т.нар. система и била определена за администратор със заповед от директора. Посочва, че компютърът, от който има достъп до тази програма, се намира в дирекцията, в кабинета на директора, като само от там може да се влиза в тази система. Не било възможно преместване на този компютър в кабинета на ищцата, тъй като е бил свързан със специално устройство, чрез което единствено се достъпва системата. Потвърждава, че и към датата на прекратяване на правоотношението компютърът и устройството, чрез което се влиза в системата се намират в директорския кабинет. Знае, че за достъп до системата на госпожа А. е била направена регистрация. Не знае дали е получила парола. За 04.06.2021г. си спомня, че директорът дошъл в тяхната стая и заявил, че госпожа А. трябва да присъства на някакво обучение по механизма, тъй като тя отговаряла за това, на което свидетелят заявил, че след малко има среща с нея за обяд. Потвърждава, че на обяда, който е бил около 12 часа, е съобщил на А., че директорът я търси, като ѝ съобщил и за обучението, но посочва, че са обядвали и са си тръгнали заедно от заведението. След известно време след връщане в училище ищцата дошла в кабинета на свидетеля, била превъзбудена, започнала да коментира за това обучение, но след като дошъл директорът се получил „един скандал между директора и А., крещене имаше, госпожа А. беше афектирана“. Свидателят посочва, че директорът се опитал да я успокои няколко пъти, но не успял, казал ѝ „Престани, спри“, но така или иначе тя продължила. Освен за обучението, скандалът бил и за това, че С. не указвал някакво съдействие. Ищцата е искала съдействие от Стойчев, но никой не ѝ е показал за обучение за механизма. Св.Ц. сочи, че е чул госпожа А. два пъти да казва „Мразя те, мразя те“, „едвам чакам деня, в който няма да те има“, в смисъл, че ще се пенсионира, няма да го има, с доста силен тон, което било чуто от заместник – директора на Езикова гимназия, чиито кабинет е през две стаи. Сочи, че работното време на ищцата е 7:30 часа от 6 до 13:30 часа. Свидателят потвърждава, че е присъствал и на отчетно събрание на КТ „Подкрепа“, проведено на 11.12.2019г. Избран бил председател за следващия мандат с тайно гласуване - Т.Б.. Сочи, че е бил извършен избор и за секретар, като ищцата е била една от предложените. Събранието било доста дълго затова след като ищцата и още едно лице били предложени за секретар всички заявили „Хайде, ние тръгваме“, „добре, съгласни сме и си тръгваме“, но свидетелят поддържа, че избор не е провеждан в смисъл на това да е предлагано колко са гласували, колко са за, против, такова гласуване не е провеждано. Не е било броено колко са гласували, колко са „за“, колко са „против“. Събранието се е водело от Б. П.. На предложението присъстващите казали „добре“ и си тръгнали. Няма спомен дали някой е бил против.

Свидателят не е присъствал на конфликт между ищцата и Т.Б., но по споделено от последната е разбрал за такъв. Свидателят сочи, че става дума за конфликт, който бил личен, не е бил свидетел-очевидец на отправени реплики на едната срещу другата дама и обратно.

Св.К. С. – към датата на прекратяване на правоотношението на ищца и към настоящия момент е ръководител направление ИКТ - Информационни комуникационни технологии в ПМГ и учител с намален норматив. Свидателят разяснява, че въпросната платформа Посещаемо и безопасно училище е уеб базирана система в интернет, която обслужва институции, включваща полиция, община, РУО и училището в частност. Всички училища са задължени да я поддържат, да влизат и да я администрират, да внасят информация. Въвежда информация за деца в риск от отпадане от системата, дете в риск, отсъствия, противообществени прояви, семейни причини, различни, които могат да доведат до отпадане на това дете от училище. Това е една система, в която влизат различни хора от различни институции и я обслужват. Свидателят посочва, че със заповед на директора е бил администратор на тази система, влизал е с потребителско име и парола. След това отново със заповед на директора администрирането на системата е възложено на ищца. Свидателят посочва, че е направил заявка за новия администратор и на ищцата в негово присъствие е направена регистрация в системата. Дали е дошла парола или не е дошла, не може да каже, защото аз няма достъп до този имейл. След като ищцата се регистрира и получава паролата до достъп до нейния имейл, нейните задължения като администратор на тази платформа се изразяват в това, когато има дете в риск, да се проверява, да се обсъжда, да се следи. Посочва, че има специален компютър, само от който може да администрира, защо, защото там е изграден канал до Министерството, до сървъра, и всичките влизат само от него, от друго място няма как, нито от друго работно място. Има и един рутер, който се намира в дирекцията. Без този рутер този компютър не може да работи и въпросната система не може да се достъпва. Свидателят твърди, че регулярно трябва да се влиза. Администраторът трябва да влезе, за да види, задължението е да знаем дали има или няма дете в риск. В училището единия начин е, за да получи такава информация е, ако има дете 5 и над 5 отсъствия, там се записва и го съобщават, че влиза детето в системата. Когато се въведат отсъствията, те отиват в Агенция „Социално подпомагане“, от там сървърите са свързани и влизат в системата на училището. Отсъствията от електронния дневник се получават или всеки месец от 1-во до 4-то число от „Школо“, учителят въвежда отсъствията на ученика, в края на срока, учителят извинява уважителните, остават неуважителните отсъствия. След това има администратори на дневника, и администратори на т.нар. „Образец 1“, това е система, която обслужва образование. Там са нормативите, там са часовете, там е всичко. Администраторите са трима, единият е свидетелят по заповед, вторият е зам. директора и другия зам. директор, т.е. тримата са администратори. Изваждаме от „Школото“ файла с отсъствията на всички ученици - 865 за месеца.. Когато се въведат там отсъствията, се засичат, има уважителни има и неуважителни, след което отиват в системата и системата си ги обработва. След това от агенцията „Социално подпомагане“ посочват, че има дете в риск и за спиране на социални помощи и след като получат такава информация месечно администраторът ги вижда там, те идват автоматично в самата система. Администраторът следи дали има дете в риск. Не само трябва да работи с него, от там се изисква в самата система да се посочи дали това дете е с взети мерки и дали излиза от риска и дали ще отпадне, защото има технология за работа в самата тази система.

Свидетелят посочва, че тази система се генерира автоматично, на базата на това, което е подадено от електронния дневник. Не знае дали има правила за работа със системата. Потвърждава, че са влизали два пъти, може би 3 пъти заедно с ищцата.

Св.С. доуточнява в показанията си, че докато е бил администратор в системата е проверявал дали има деца в риск, което ме е задължението. След вменяване на тези задължения на ищцата не знае дали има деца в риск, като данни в системата се въвеждат и от други институции, затова системата е междуинституционална. Твърди, че администраторът е задължен периодично да влиза в системата, за да разбере дали има дете в риск. Поради чувствителността на информацията в тази платформа може да влиза само определен човек. Посочва, че последното му влизане в системата е с ищцата един – два пъти с неговата парола и когато влезли установил, че ищцата е регистрирана, има я като потребител в тази система, но не знае паролата, какво се е случило с нейната парола не може да каже, но е категоричен, че в едно училище има право само 1 лице да бъде администратор. Свидетелят пояснява, че влизането от негово страна с ищцата заедно в системата е осъществено със старата парола на свидетеля, който буквално заявява следното: „След като вече има нова заповед, с която директорът възлага на В.А. да администрира тази платформа, ние сме влизали два пъти да проверяваме, със старата парола, ние нямаме нова парола. Старата парола имам предвид моята парола, която ми е дадена като администратор. Не знам защо моята парола не е махната. По молба на В.А. влязох с моята парола, аз съм го написал. Подписах декларация, когато влязахме, когато влизам подписвам декларация.“.

Посочва, че му е известно на 04.06.2021г. в 15 часа, че е проведено обучение за работа с тази система. Не знае дали на същото е присъствала ищцата. Не е бил свидетел на ситуация между ищцата и директора на тази дата. В последствие разбрал, че е имало е някакъв спор, кавга, но не знае как да го квалифицира, защото не е бил очевидец. За такъв конфликт посочва, че знае да е имало между ищцата и св.Б., но също не е бил очевидец, но определя отношенията помежду им като „търкания“ и че става дума за лични отношения, а не за професионални. Изтъква, че е дочул „някакви викове“, но че мястото, където са се случили е при т.нар. администрация, където учениците нямат достъп.

Свидетелят също потвърждава, че на 11.12.2021г. е присъствал на отчетно изборно събрание на членовете на синдикалната секция на синдикат. Бил проведен избор за председател с тайно гласуване и избрана госпожа Б.. Събранието продължило, но не си спомня да е гласувано за секретар, за председател е участвал в броенето на листчетата, но не помни дали е било явно гласуване с вдигане на ръка за избор за секретар. Няма спомен дали е гласувано.

В същото съдебно заседание, проведено на 09.02.2022г., на основание чл.174 ГПК е допуснато провеждане на очна ставка между свидетелите Цветанов, П. и В., на две основания – за проверка верността на показанията на свидетелите с оглед преценка за кредитиране тяхната достоверност относно относимите факти и с оглед преценка на релевантния и важен факт по предмета на доказване, а именно дали ищецът се закриля според специалната закрила на императивната разпоредба на чл. 333 КТ. Очната ставка е допусната за изясняване на противоречия в показанията на разпитаните свидетели относно противоречивите показанията за това как е взето решението за избор на секретар и кога са си тръгнали от заведението св.Цветанов и св. В. и в частност А., както и относно фактът имало ли е явно гласуване при провеждане на отчетно изборно събрание през 2019 година на синдикатите., имало избор на секретар с явно вдигане на ръце от всички.

При очната ставка между св.Цветанов и В. и двамата заявяват, че са в добри колегиални отношения.

Св.В. потвърждава, че св.Ц. е дошъл в заведението и съобщил, че директорът търси ищцата тя веднага решила да стане и св.В. е тръгнала с нея, а св.Ц.е останал да си хапне, защото му били донесли обяда и той е дошъл в училището след свидетелката и ищцата. По въпроса за избор на секретар на синдикалната организация в училището сочи, че лично е вдигнала ръка, не е разбрала някой да е против, всички са били съгласни, като потвърждава, че е чула Б. П. да пита дали има някой против.

Св.Ц. на този факт отговаря, че по негов спомен и тримата са си тръгнали от заведението. На събранието за избор на секретар посочва, че „просто всички си тръгнахме и може някой да е вдигнал ръка, може да са си тръгнали хора, и някой да не са вдигнали“, не е чул някой да изрича репликата дали има против.

По отношение очната ставка между св.Ц. и св.П. и двамата заявяват, че се познават и са в добри колегиални отношения.

Св.П. уточнява, че е имало избор за секретар, като били предложени две кандидатури – на С. А. и В.А., гласували ги заедно, но ѝ се губи начинът на гласуване дали е с „Да, да, да“ или с вдигане на ръка, но сочи, че не е имало от всички вдигната ръка, а казали „Хайде, всички сме съгласни“. Свидетелката подчертава, че е попитала изрично „Има ли против“, но такива не е имало.

Св.Цветанов посочва, че няма спомен, не е чул някой да пита дали има против.

В с.з. от 25.02.202г. са разпитани св.Стойчев, М. и Ш.. От показанията им се установява следното:

Св.Д.С. - от 2019 г. зам.директор на ПМГ „Акад.С.К. потвърждава, че на 04.06.2021г. е предстояло провеждане на обучение за Междуинституционалната информационна система „Посещаемо и безопасно училище“ или накратко СЕЙВСКУЛ. Посочва, че за тази система в ответното училище е отговаряла ищцата, която със заповед е определена като такава. На посочената дата твърди, че ищцата дошла в кабинета на зам.директорите и почнала да обвинява свидетеля, че не я е научил, обучил да работи с тази информационна система и че тя не могла да сеправя с нея. Това било казано на висок тон, като присъствал г-жа К.В. и г-н Й.Ц. След малко, се появил и директора и със същия висок тон, г-жа А. почнала да му вика, че ще го съди и на няколко пъти му каза, че го мрази. Всички останали учудени и стъписани от това нейно поведение. Свидетелят посочва, че и друг път е бил свидетел на грубо отношение към колега от страна на г-жа А. пак в същия кабинет на зам.директорите. Свидетелят посочва, че при него е била г-жа Т.Б.,

когато ищцата е влязла и започнала да я обижда на висок тон, с думите: „интригантка, маймуна от а до я“. Това станало в присъствието на г-жа В., която била в кабинета, вратата била отворена, а отвън е имало движение на хора, които чули всичко, като това е станало на 03.06.2021г.

Свидетелят сочи, че училището не е било уведомено кой е член на синдикална организация на КТ „Подкрепа“, няма официално писмо кой членува в тази организация. Посочва се, че лятото на тази година с писмо училището е уведомено, че за председател на синдикална организация на КТ „Подкрепа“ е избрана Т.Б., но няма нищо друго за това кой е секретар, ръководството не знае. В разговор проведен пред свидетеля, директора Карашранов и г-жа П., разбрал че последната е написала протокол от Общо събрание, провело се м.12.2018г. година и половина по късно, защото нямало кой да го напише. Това били думите на г-жа П.. Това го чул в дирекцията и го чу, че се казва от г-жа П. на директора г-н К.

Свидетелят пояснява, че няма отношение към платформата „Посещаемо и безопасно училище“, даже и директора не може да влезе в нея, тя е по специфична, но отправили миналата седмица запитване към администраторите на платформата колко пъти г-жа А. е влизала в платформата и дошло официално писмо, че от 2018 г. нито един път не е посетила платформата, а според свидетеля тази платформа, ако не ежеседмично, поне един път месечно трябва да се посещава, защото тя е за проблемните деца.

Св. Д. М. - Председател на регионален синдикален съюз на КТ „Подкрепа“-гр.Б. от 1997 г., включително и до сега сочи, че познава ищцата и знае, че от 2019г. тя заема длъжността секретар на Синдикална секция при ПМГ „Акад.С. К.“. Там където синдикалната организация има структури има такива длъжности. Свидетеля не знае изборът на ищцата да е оспорван от някой. Не знае ищцата да е участвала в обучения организирани от синдиката, след като е избрана за секретар. На свидетеля е предявена служебна бележка №018/02.08.21 г., намираща се на лист 66 от делото. Свидетелят потвърждава, че бележката за Председател на СРС на КТ „Подкрепа“ е на М. Ш., но е написана по негово нареждане. Във въпросния ден, когато ищцата се е нуждаела от тази служебна бележка, свидетелят е бил ангажиран и по негово разпореждане, дадено по телефона М. Ш. е съставила и уточнила с него текста на бележката и я е подписала със запетая. Посочва, че М. Ш. работи на трудов договор в КТ „Подкрепа“ и изпълнява функцията и на технически секретар.

Св.М. Ш. – потвърждава изложените в показанията на св.М. факти, относно това какво и къде работи, както и че същата е съставила текста и подписала със запетая за председател служебната бележка по изрично разпореждане и разрешение от св.М.. Изрично от свидетеля се изтъква, че е съставила тази бележка, чисто технически набрала текста и предала документа лично на г-жа А. по устно разпореждане от М.. Издаването на бележката е предшествано от извършена проверка по документи и след запознаване с текста от протокол от 11.12.2019г. и след като е извършила и справка за членски вноски. Не може да посочи кога този протокол е входиран при тях.

В с.з. от 15.03.2022г. , при даване обяснения по реда на чл.176 ГПК ищцата сочи, че на 02.10.2020г. е участвала в присъствено обучение в Парк хотел „Бачиново“ – Б. с членове на синдикалната организация на „Подкрепа“ на училищата от община Благоевград. След това са им били раздадени допълнителни материали и проведено онлайн обучение. Ищцата сочи, че е пуснала молба за отпуск в качеството на секретар на синдикалната организация в училището и съответно получила разрешение, но няма спомен дали е било казано устно или с резолюция върху молбата.

Считано от 13.07.2021г. ищцата е сключила трудов договор № 007/13.07.2021г., на основание чл.70, ал.1 КТ вр. с чл. 67, ал.1, т.1 КТ с друг работодател – „С.И.А.С.“ ЕООД, като е назначена на длъжността фактурист при изпитателен срок от 6 месеца, който срок е уговорен в полза на работодателя – вж.чл.4 А от договора.

На 03.08.2021г. ищцата е сключила нов трудов договор № 260/03.08.2021г. с община Благоевград, като е назначена на длъжността Главен експерт „Образование“, считано от 04.08.2021г. при пълно работно време, също с клауза за изпитване от шест месеца, като към датата на приключване на устните състезания няма данни за прекратяване на това второ трудово правоотношение сключено с ищца след прекратяване на трудовото правоотношение с ответника. Тези обстоятелства се потвърждават и от Справка от ТД на НАП С. офис Б. актуално състояние на действащите трудови договори на ищца за периода от 09.07.2021г. до 13.12.2021г. /л.393/.

От писмо от ТП на НОИ Б. се удостоверява, че ищцата не е получавала парично обезщетение за безработица за периода от 09.07.2021г. до датата на справката.

Според приетата основна и допълнителна съдебно – счетоводна експертиза вещото лице сочи, че пълният отработен месец преди прекратяване на правоотношението е м.01.2021г., като полученото от ищцата БТВ с траен характер е в размер на 1875,00 лв. или по 93,75 лв. на ден при 20 работни дни за пълно отработения месец, през който ищцата не е ползвала отпуск за временна нетрудоспособност.

Вещото лице сочи, че за периода от 13.07.2021г. до 08.12.2022г. включително обезщетението по чл.225, ал.2 КТ е от 2 829,55 лв.

Размерът на БРЗ, получена от двете местоработи в периода от 12 юли 2021г. до 08.12.2021г. е за 5 762,30 лв., а размерът на същия период, който би получила при ответника е за 8 531,25 лв., а разликата между двете суми е от 2 768,95 лв.

В обстоятелствената част на заключението вещото лице и изчислило размера на полученото от ищцата трудово възнаграждение за периода от 13.07.2021г. до 03.08.2021г. при „С.И.А.С.“ ЕООД е в размер от 472,73 лв.

Според допълнителното заключение вещото лице е извършило проверка в счетоводството на ответника, но е установило, че ищцата е ползвала платен годишен отпуск за 30.10.2020г., а за дата 02.10.2020г. няма данни да е отсъствала от работа.

Така установеното от фактическа страна, сочи на следните правни изводи:

По правната квалификация на исквете и формата на съединяването им:

Предявени са от ищеца при условията на обективно кумулативно съединяване искове с правно основание чл.344, ал.1, т.1 - 3 вр. с чл.225, ал.1 и ал.2 от КТ.

Исковете са процесуално допустими – твърдените от ищеца факти, че с ответната страна имат съответно качествата на работник и работодател, предопределя активната и съответно пасивна им процесуална легитимация, както и правния интерес за ищеца от предявяване на конститутивните искове, ведно с осъдителния – за признаване за незаконно извършеното прекратяване на трудовото му правоотношение и отмяна на заповедта, с която работодателя е упражнил и дисциплинарната си власт и по естеството си е наложил най – тежкото по вид дисциплинарно наказание – уволнение, което представлява и едновременно с това и основание за прекратяване на трудовото правоотношение, за възстановяване на заеманата преди уволнението длъжност и за заплащане на обезщетение представляващо разликата, която би получил ако беше на работа на същото длъжност с това, което е почули при последващ работодател.

Исковете са предявени при спазване наличието на положителните процесуални предпоставки и при липсата на процесуални пречки за надлежното им упражняване.

По същество:

По иска с правно основание чл.344, ал.1, т.1 КТ:

Законосъобразното налагане на дисциплинарно наказание предполага осъществяването на процедура при спазването на постъпателно развиващ се динамичен фактически състав – реализиране на процедурата при спазването на определени срокове /чл.194 от КТ/, с издаването на мотивирана писмена заповед с точно определено от закона съдържание /чл.195, ал.1 от КТ/, която да следва изслушването на гласните или приемането на писмените обяснения на работника или служителя по повод конкретно вмененото му дисциплинарно нарушение /чл.193, ал.1 от КТ/. Изискването на обяснения е вменено като задължение на работодателя, което е съществен елемент от дисциплинарното производство.

Във всички случаи на спор относно възникването, съществуването, прекратяването или по съдържанието на трудовото правоотношение, независимо, че основната тежест в трудовия процес е обрната и възложена на работодателя, с изключение на исквете по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал.1 и ал.2 КТ, в съответствие с диспозитивното начало, съдът следва да се произнесе само по тези оспорвания и твърдения на ищеца, респ. възражения на ответната страна, който са заявени от страните в процеса, а не изобщо, с изключение на императивните норми, за които е длъжен да следи служебно.

В тази връзка се дължи произнасяне по всяка една теза и оспорване от страните, но не и по отношение на обстоятелства, които не са заявени по спора.

Ответната страна е оспорила, че исквата молба е депозирана след изтичане на законоустановения двумесечен срок по чл.358, ал.1, т.2 КТ. Поддържа се, че с изтичането на давностния срок по чл.358 КТ се погасява правото на иск и основание за неговото отхвърляне.

Възражението е неоснователно: В случая работодателят е упражнил субективното си потестативно право на уволнение чрез издаването на две заповеди. Първата е заповед № РД – 08-490/07.07.2021г., с която на ищеца е наложено дисциплинарно наказание – уволнение и връчена на ищеца при отказ, оформен на 08.07.2021г. с подписи на двама свидетели. С втората заповед № РД – 09-501/08.07.2021г., връчена на ищеца при отказ, оформен с подписи на двама свидетели на 09.07.2021г., с която отново е наложено дисциплинарно наказание уволнение и прекратено трудовото правоотношение.

Дисциплинарното наказание – „дисциплинарно уволнение“ има двукратна си същност, както на налагане на дисциплинарно наказание, така и основание за прекратяване на трудовото правоотношение – арг.чл.330, ал.2, т.6 от КТ, макар в случая работодателят изрично да не е обективирал волеизявление и за прекратяване на правоотношението с издаването и връчването на ищеца при отказ на първата заповед, с връчването ѝ настъпва прения ефект и на прекратяване на правоотношението. С определение № 1233 от 05.11.2013г. на ВКС по гр.д.№ 4082/2013г., IV г.о., ГК/ е допуснато касационно обжалване именно за разрешаване на материалноправния въпрос дали в подобна хипотеза работодателят следва да издаде две заповеди и какви са правните последици от тях. С решение № 43 от 10.02.2014г. на ВКС по гр.д.№ 4082/2013г., IV г.о., постановено по чл.290 от ГПК Върховният съд е постановил, че няма пречка работодателят да издаде две заповеди, като с едната наложи дисциплинарно наказание – уволнение, а в втора последваща и за прекратяване на трудовото правоотношение на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ. В такъв случай втората заповед ще има само констативен характер, тъй като с връчването на заповедта, с която е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“ ще произведе ефекта на прекратяване на трудовото правоотношение. Поради което в случая с издаването и връчването на първата заповед под № РД 08-490/07.07.2021г., с която единствено се налага най- тежкото по вид дисциплинарно наказание е достатъчно да се счете, че е настъпил и потестативния ефект на прекратяване и на сключеното между страните правоотношение. Връчването на тази заповед е станало на 08.07.2021г. при отказ, а прекратяването на правоотношението е посочено от самия работодател да се счита от 09.07.2021г., поради което именно от тази дата е започнал да тече срокът по чл.358, ал.1, т.2 КТ – 2-

месечен за оспорване на законосъобразността ѝ, който срок изтича на 09.09.2021г. Исковата молба е постъпила и входирана в съда на 26.08.2021г., т.е. при спазване на този срок, поради което възражението на ответника за оспорване извън сроковете по чл.358, ал.1, т.2 КТ е неоснователно.

В същият този 2-месечен срок ищецът е допълнил и исковата молба с подаване на допълнителна такава входирана с вх.№ 3754 от 03.09.2021г. с поддържане и на ново, допълнително основание за незаконосъобразно упражнено от работодателя потестативно право на уволнение – липса на предварително взето съгласие от синдикалния орган за прекратяване на правоотношението с ищеца, имащ качеството на член на синдикалното ръководство на КТ „Подкрепа“ при ответника и заемащ длъжността секретар.

Няма спор между страните относно основаниято за прекратяването на правоотношението – дисциплинарно уволнение – пр.основание чл.330, ал.2, т.6 КТ. Работници и служители, чиито трудови правоотношения са прекратени на това основание, при наличие на предпоставките по чл.333, ал.3 КТ се ползват от от установеното в разпоредбата закрила при уволнение. Ако се установи, че работникът се е прозвал от закрила, която не е преодоляна от работодателя по установения законов ред, съдът отменя заповедта за уволнение като незаконна само на това основание, без да разглежда трудовия спор по същество – арг. чл.344, ал.3 КТ.

Разпоредбата на чл.333, ал.3 КТ урежда специалната закрила при прекратяване на трудовото правоотношение на лица, членове на синдикалното ръководство в предприятието. С легална дефиниция на понятието „синдикално ръководство“, дадена в §1, т.6 от ДР на КТ, законодателят е ограничил приложението на закрилата до председателя и секретаря на „съответната синдикална организация“. Въпросът кои синдикални дейци попадат под обхвата на закрилата по чл.333, ал.3 КТ е бил предмет на тълкуване по тълкувателно дело № 9/2013г. на ОСГК на ВКС. С постановеното ТР № 9/2013г. е прието, че с предварителна закрила при уволнение по чл.333, ал.3, пр.1 КТ, във вр. с §1, т.6 от ДР на КТ, се ползва работник или служител, който е член на синдикалното ръководство /председател и секретар/ на синдикалната организация, учредена и структурирана към предприятието на съответния работодател, но не и ръководствата на вътрешните структури /секции/ в рамките на тази синдикална организация. Изключение е допуснато само в случаите, когато вътрешните структури на синдикалната организация следват организацията и структурата на предприятие, чийто поделения или обособени образувания са самостоятелни работодатели по см. на §1, т.1 ДР на КТ.

Съгласно константната практика на ВКС, разпоредбата на чл.333, ал.3 КТ установява закрила на определени категории синдикални дейци за тяхното уволнение на посочените основания, изразяваща се в предварително съгласие на съответния синдикален орган. При релевирано основание за незаконност на уволнението поради неспазване на изискването на чл.333, ал.3 КТ съдът изследва дали работодателят е изпълнил задължението си да отправи мотивирано писмено искане до синдикалния орган за получаване на съгласие относно предстоящото уволнение и дали е получил такова от компетентния орган преди да издаде заповедта за уволнение. Легитимността на съответната синдикална организация не подлежи на съдебен контрол, тъй като се касае до обстоятелство, което няма отношение към задължението на работодателя по чл.333, ал.3 КТ, поставяща извършването на уволнението в зависимост от получаването на предварително съгласие от синдикален орган.

Достатъчно е в предприятието на работодателя да има учредена синдикална организация и работникът или служителът да е избран за председател или секретар. Тези обстоятелства могат да бъдат удостоверени, както с представянето на съответните учредителни актове и такива за избора, така и с издаването на нарочен официален документ от съответния горестоящ синдикален орган.

В подкрепа на твърденията си в исковата молба, че се ползва с предварителната закрила при уволнение по чл. 333, ал. 3 от КТ, ищецът е представил и по делото са приети като писмени доказателства Служебна бележка с Изх.№ 018/02.08.2021г. от Председателя на Синдикален регионален съюз /CPC/ на КТ „Подкрепа“ – Б. /л.394/ и протокол от 11.12.2019г. от отчетно –изборно събрание на членове на Синдикална секция на Синдикат „Образование“ на КТ „Подкрепа“ в ПМГ „Акад.С. К.“ Б..

Както служебната бележка, така и протокола от отчетно – изборното събрание са официални удостоверителни /свидетелстващи/ документи, които са оспорени от ответника, както относно истинността на отразените констатации, така и по отношение на тяхното авторство, поради което на основание чл.193, ал.1 ГПК е открито производство за проверка на верността на отразените в документите констатации, така и относно авторството на лицата, които се сочат за техни автори. Доколкото документите са оспорени от ответника и не съдържат подпис на ищеца, на основание чл.193, ал.3 ГПК в тежест на оспорващата ответна страна е да проведе доказване, че документите са неистински относно отразените в тях констатации и изявленията на посочените, като издатели.

В съдебно заседание св.Ш. и с.М. посочват обстоятелствата, свързани със съставянето на документа служебна бележка с изх.№ 18/02.08.2021г., като св.М.а потвърждава, че е подписала бележката по указания от св.М. и след предварително съгласуване на текста, както и , че технически е изписала и съставила документа. Св.Б. П. също в показанията си потвърждава, че е съставила подписала протокола от 11.12.2019г., в качеството ѝ на протоколчик на събранието. В тази връзка оспорването на ответника на авторството на двата документа е неоснователно, доколкото съставителите и подписалите документите лица, потвърждават авторството си и че са издатели и съставители на тези документи в свидетелските показания.

Неоснователно е оспорването и на съдържанието на двата документа. Разпитаните свидетели – учители в ответното училище – св.В.,св.Б., св.П., св.Ц. св.С. потвърждават, че са присъствали и участвали в провеждането на отчетно – изборно събрание на Синдикална секция на Синдикат „Образование“ на КТ „Подкрепа“ в ПМГ „Акад.С. К. Б.. Св.Б. П. посочва, че като протоколист на събранието е отразила това, което е възприела и потвърждава достоверността на отразеното в протокола с това, което е възприела като осъществено в действителност. По същество в показанията на св. Б., Ц. и С.се изтъква фактът, че по отношение избора на секретари на

синдикалната секция в училището не е имало гласуване, но уточняват, че не е имало такова с вдигане на ръка и отразяване на брой за и брой против. Самата св.Б. признава в показанията си, че по нейно лично предложение на същото това събрание е предложила ищцата В.А. за секретар. Всички свидетели посочват, че поради късното проточване на събранията становище за избора на предложените две кандидатури за секретари е изразено устно, като св.П. изтъква, че лично е попитала дали има против и нито един от присъстващите не е изразил негативно становище относно избора на двамата предложени за секретари, един, от които ищцата. Имало е направено предложение за секретар и последващо положително изразено съгласие от повечето от присъстващите, при липса на изразен вот против, но не с вдигане на ръка, а по друг начин, позволяващ възприемането на изразяване на съгласие.

При тези факти съдът счита, че е извършен валиден и редовен избор на ищцата за секретар на синдикалната секция на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ при ответното училище. Видно от устава на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ е, че става дума за доброволна обществено – синдикална организация на работещите в учебни заведения в системата на средното и висше образование. Съгласно чл.6, ал.1 от устава Синдикат „Образование“ е юридическо лице по см. на чл.5, ал.2 от Устава на КТ „Подкрепа“ и чл.49, ал.2 от КТ. Структурните единици на Синдикат „Образование“ са синдикалните секции, общинските и регионалните организации – чл.21 от Устава. Съгласно чл.22, ал.1- синдикалната секция е основната структурна единица и се учредява една такава за един работодател. Ръководството на секцията се състои от 3 до 7 члена - председател и секретари с мандатност до 4 години /ал.4 на чл.23/, както и от общо събрание – чл.23 от устава. В чл.23, ал.3 е посочено, че решенията на общото събрание се вземат с обикновено мнозинство. В устава няма изрични разпоредби с императивен характер, които са съдържат изисквания относно начин на свикване, предварително обявяване на дневен ред, начин на взимане на решения, начин на гласуване, квалифицирани мнозинства относно вземане на определени по вид решения, включително и липсват изисквания относно начина на вземане на решения за избор на ръководството на секцията. В тази връзка съдът счита, че на 11.12.2019 е доказан фактът на проведено отчетно – изборно събрание на секцията на синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ при ответния работодател, на което събрание е взето решение ищцата да бъде избрана за секретар на секцията с мандат от 4 години, считано от 11.12.2019г. Така както на събранията с тайно гласуване, с „листчета“ /вж.св.показания/ е гласувано за избор на председател, така и с утвърдителни отговори – „да, съгласни сме“ /вж.пак там - св.показания/ ищцата е избрана за секретар. Волеизявление може да се изрази по различен начин стига да може при спор относно изразеното действително намерение и становище същото да може да се установи с всички допустими по ГПК доказателства, както е в случая. Съгласие за определено решение може да се изрази не само с таен вот, не само с вдигане на ръка, но и с утвърдително дадено съгласие, както се установи от св.показания, че е направено в случая и гласувано, доколкото липсват установени нормативно или с подзаконов нормативен акт правила, които изрично да разписват как точно следва да се и изразява вот за или против. Достатъчно е такава воля да може да се изведе по тълкувателен път и да се докаже, както е направено в случая.

По изложеното съдът счита, че и оспорването на верността на двата документа от ответника е неуспешно проведено, доколкото св.М.а посочва, че за съставяне на служебната бележка е извършила проверка именно от съдържанието на предявения й протокол от 11.12.2019г.

Налага се извода, че с издаването на обжалваните заповеди, с които е прекратено правоотношението с ищеца, съответно на 07.07.2021г. и на 08.07.2021г. и връчването им на следващите дни при условията на отказ, ищцата е имала качеството на секретар на синдикалната секция на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“, тъй като мандатът ѝ от 4 години считано от избора, изтича на 11.12.2023г.

В практиката на ВКС закрилата по чл.333 КТ има обективен характер и цели да запази работника от неблагоприятните последици от уволнение по социални и хуманни критерии /решение от 06.06.2012г. по гр.д.№ 1845/2010г. на 4 г.о.; решение от 17.06.2010г. по гр.д.№ 477/2010г. на 4 г.о.; решение от 02.04.2015г. по гр.д.№ 4165/2014г. на 3 г.о./. Липсва нормативно задължение за работника да уведомява работодателя за наличие на обстоятелства за закрила, ето защо неуведомяването на работодателя предварително за наличието на основание за закрила по чл.333 КТ не го освобождава от съществуващото за него императивно задължение по КТ да извърши предварителна проверка за наличието на някоя от хипотезите за закрила, визирани в чл.333 КТ, преди да ангажира дисциплинаарната отговорност на работника или служителя.

По изложените съображения съдът намира, че към датата на уволнението му ищецът се е ползвал от предварителната закрила при уволнение по чл. 333, ал. 3 от КТ и тя не е била преодоляна от ответника-работодател, който не твърди и не ангажира доказателства по делото да е искал и да е било дадено предварително съгласие от съответния синдикален орган на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ за уволнението на ищеца. При това положение, съгласно изричната разпоредба на чл. 344, ал. 3 от КТ, уволнението на ищеца е незаконосъобразно и следва да бъде отменено – по иска му по чл. 344, ал. 1, т. 1 от КТ – само на това основание, без да е необходимо да се разглеждат останалите изтъкнати доводи от страните в тази насока – по съществуващото на трудовия спор.

По иска по чл.344, ал.1, т.2 КТ – Тъй като уволнението, извършено едностранно от работодателя е незаконосъобразно, както и с оглед обстоятелството, че ищеца е полагал труд при ответника към момента на прекратяване на трудовото правоотношение по безсрочно трудово правоотношение, са налице всички материални предпоставки за уважаване на обусловения иск с основание чл.344, ал.1, т.2 от КТ, като се постанови възстановяване на ищеца на заеманата преди уволнението длъжност „Педагогически съветник“ при ответника.

По иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ вр. с чл.225, ал.2 КТ:

По същество от ищеца се претендира заплащане на обезщетение, представляващо разликата, която е получил ищеца при работната си при двама последващи след уволнението работодатели и сумата, която би получил като трудово възнаграждение, ако не бе уволнен дисциплинарно – пр.основание чл.225, ал.2 КТ.

По въпроса дали се дължи обезщетение по чл.225 КТ, в случаите, когато работникът/служителят е започнал работа по нов трудов договор, който е прекратен в рамките на шестмесечния период след първото уволнение, за остатъка от този период дължи ли се обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ, както и дали за периода преди и след времетраенето на срочния трудов договор, а по време на изпълнението му, ако работата е била по – ниско платена се дължи и обезщетение по чл.225, ал.2 КТ, е постановена съдебна практика, която постановява следното:

Обезщетението по чл. 225, ал. 1 и 2 КТ е за вредите, причинени на работника/служителя от признатото за незаконно уволнение. Повторното оставане без работа няма връзка с незаконното уволнение, поради което няма как да се ангажира отговорността на работодателя по първото незаконно уволнение. Когато в рамките на шестмесечния период след незаконното уволнение, работникът или служителят е постъпил на работа при нов работодател по трудов договор със срок, изтекъл в рамките на шестте месеца, първоначалният работодател дължи обезщетение по чл. 225, ал. 1 КТ за периода преди и след времетраенето на срочния трудов договор, а по време на изпълнението му, ако работата е била по-ниско платена и обезщетение по чл. 225, ал. 2 КТ. В тази хипотеза причинно следствената връзка между незаконното уволнение и вреда от неполучаване на трудов доход не е прекъсната - с постъпването си на работа по срочно трудово правоотношение служителят е ограничил размера на вредите от незаконното уволнение, но не е реализирал постоянния доход, следващ се при безсрочно трудово правоотношение, обезпечаващ нормалното поемане на непосредствените нужди за съществуване. В случаите обаче, когато срокът на договора по чл. 70 КТ е за изпитване – прекратяването му не е резултат от изтичане на определен период от време, а на преценката, че работникът или служителят не е годен да изпълнява съответната работа; определеният в чл. 70, ал. 1 КТ срок е за проверката, а не за периода, за който се сключва договорът. Повторното оставане без работа в тази хипотеза няма връзка с незаконното уволнение. В този случай работодателят, прекратил незаконно трудовото правоотношение не дължи обезщетение след постъпване на работника на новата работа, независимо дали новото трудово правоотношение е прекратено в рамките на шестмесечния срок след незаконното уволнение. Настоящият състав не споделя разбирането, възприето в решение № 154/20.05.2013 г. на ВКС, IV г.о. по гр.д. № 899/2012 г., че в хипотезата на чл. 225, ал. 1 КТ се изисква само да бъде установено обективно състояние на безработица в периода от шест месеца след уволнението, като без значение са други обстоятелства, произтичащи от други трудови взаимоотношения на уволнения работник и служител, вкл. работа по трудов договор, сключен със срок за изпитване и прекратен преди изтичане на срока по чл. 225, ал. 1 КТ. Не може да се поставя въпросът дали работникът/служителят „може да се противопостави“ на прекратяване на договора в шестмесечния изпитателен срок, същественото е дали сключването на такъв трудов договор прекъсва причинноследствената връзка между отмененото като незаконно уволнение и последващото оставане без работа /в тази насока Решение № 321 от 30.01.2018г. на ВКС по гр.д.№ 1159/2017г., 4г.о. на ГК на ВКС; определение № 154/14.03.2022г. на ВКС по гр.д.№ 3762/2021г., 4 го. на ГК; Решение № 116 от 29.05.2013г. на ВКС по гр.д.№ 1177/2012г., 3 г.о. на ГК на ВКС; Решение № 169/29.03.2011г.- на ВКС по гр.д.№ 1699/2009г.; Решение № 944/07.12.2009г. по гр.д.№ 5022/2008г. по описа на ВКС, 4 г.о. и мн.др./.

В цитираната съдебна практика се извежда, че обезщетение по чл.225, ал.2 КТ може да се претендира само по отношение на такова последващо трудово правоотношение, което е срочно и срокът е изтекъл в рамките на допустимия 6 – месечен срок, считано от уволнението, в която хипотеза се извежда, че причинно следствената връзка между претендираната вреда и незаконното уволнение не е прекъсната. В този случай може да се претендира и се дължи обезщетение, както за оставяне без работа преди и след прекратяване на последващото срочно правоотношение в рамките на 6 – месечния срок, отчитан от уволнението и кумулативно с това обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ за разликата от по- ниско платеното последващо трудово възнаграждение.

В хипотеза обаче на сключен договор със срок за изпитване, какъвто е договора, сключен между ищеца и последващ на процесното уволнение работодател – „С.И.А.С.“ ЕООД – след прекратяването на това правоотношение в срока за изпитване, уговорен в полза на работодателя , започнал работа при втори работодател. В случая основанието, на която е прекратено сключеното с ищеца след уволнението първо срочно правоотношение сочи, че е прекъсната причинно следствената връзка между уволнението и вредите и на това основание. С оглед на цитираната съдебна практика ищецът не би могъл да претендира заплащане на обезщетение за оставяне без работа след прекратяване на последващото срочно правоотношение със срок на изпитване, поради прекъсване на връзката между вредите и уволнението. На още по-силното основание ищецът не би могъл да претендира и не му се следва обезщетение и по чл.225, ал.2 от КТ, изразяващо се в разликата в заплащането от това, което би получил, ако беше на работа при ответния работодател и това, което е получил при сключването на второто след уволнението трудово правоотношение отново поради липса на пряка връзка между вредите и увреждащото уволнение.

Горното тълкуване се налага не само от цитираната съд.практика, а и с оглед на систематичното място на разпоредбата на чл.225, ал.2, която се тълкува във връзка с ал.1 от КТ – като и в двата случая между увреждащото уволнение и вредите следва да има пряка причинна връзка, както и максималния срок, до който може да се претендират обезщетенията по двата текста на чл.225 от КТ е до 6 – месеца, считано от датата на прекратяване на правоотношението. Аргумент, че разликата в заплащането на обезщетение по чл.225, ал.2 от КТ следва да се ограничи само до първото правоотношение, ако същото е било срочно по чл.70 КТ е обстоятелството, че в текста на ал.2 законодателят граматично е ползвал единствено число на израза „по-ниско платена работа“.

В случая от ищеца ес претендира заплащане на обезщетение, изразяващо в разликата между заплатите, които е получавал

при двете последващи на уволнението трудови правоотношения и за периода от 13.07.2021г. до 08.12.2021г. в общ размер от 4 864 лв.

С оглед на изложеното искът е основателен само до сумата от 1027,27 лв. и за периода от 13.07.2021г. до 03.08.2021г. – за отработени при „С.И.А.Секюрити“ ЕООД 16 работни дни.

Вещото лице е установило, че пълният отработен месец, преди уволнението е м.01.2021г. и полученото от ищеца БТВ за този месец е в размер на 1875 лв. или по 93,75 лв. на ден. Или за 16 работни дни, ако ищецът беше на работа при ответника би получил сумата от 1500 лв., а за времето на работа при „С.И.А.С.“ ЕООД 16 работни дни е получил 472,73 лв. или разликата е от 1027,27 лв., която следва да се присъди на ищеца, ведно със законната лихва от подаване на иска – 26.08.2021г. до изплащането. Над този размер и период до претендирания, искът като неоснователен и недоказан, следва да се отхвърли.

По разноските:

И двете страни са направили и поискали присъждане на разноски.

Ищецът е ангажирал двама пълномощника, като ги е упълномощил в съдебно заседание от 29.12.2021г., на основание чл.33, ал.2 ГПК, а впоследствие са представени две пълномощни, с които адв.Д. е упълномощена и общо са й заплатени 850 лв. за адвокатско възнаграждение. Като разноски по делото се дължи адвокатско възнаграждение само за един адвокат. При предявени три иска, два от които основателни, а осъдителният частично- на тази страна й се дължат разноски в размер на 626,50 лв., съобразно уважените два иска и уважения размер на осъдителния при преценка дължимо адвокатско възнаграждение по равно за трите иска, доколкото ищецът не е разграничил поотделно за всеки иск конкретен размер на адв.възнаграждение.

Ответната страна е направила общо разноски от 1580 лв. /1560 лв. за адв.възнаграждение и 20 лв. за призоваване на свидетели/. Ищецът е направил възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение, претендирано от ответната страна. В случая са предявени обективно, кумулативно три иска - два неопценяеми по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ и един оценяем с пр.основание чл.344, ал.1, т.3 КТ вр. с чл.225, ал.2 КТ с материален интерес от 4 864 лв. Съгласно чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения за отмяна на уволнение /чл.244, ал.1, т.1 КТ/ или за възстановяване на работа /чл.344, ал.1, т.2 КТ/, когато искът е предявен самостоятелно, минималното възнаграждение е не по-малко от размера на минималната работна заплата към момента на сключване на договора за правна помощ или на определяне на възнаграждението по ал.2, а за трудови дела с определен материален интерес – съобразно ал.2. Договорът за правна защита е сключен на 04.01.2022г. За 2022г. към датата на сключване на договора МРЗ за страната, съгласно ПМС № 331/26.11.2020 г. е в размер на 650 лв. По осъдителния иск минималния размер на адв.възнаграждение, изчислен по реда на чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата, съобразно заявения материален интерес е в размер от 570,48 лв. или общо 1220,48 лв. При отчитане и на разпоредбата на чл.7, ал.9 от Наредба № 1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, че всяко следващо заседание след второто се заплаща допълнително по 100 лв. следва извода, че договореното и заплатено адв.възнаграждение от 1560 лв. не е прекомерно, тъй като след второто заседание са проведени още 5 открити такива.

При отчитане направените от ответника разноски от общо 1580 лв. с оглед на двата уважени конститутивни иска и частично основателния осъдителен иск и отчитане направени разноски и за трите иска по равно /липсва уточняване и от тази страна на конкретния размер за всеки иск/ на тази страна от ищеца се дължат разноски от 415,44 лв.

Страните не са поискали компенсиране на тези вземания, поради което служебно съдът не дължи произнасяне.

С оглед изхода от спора и по аргумент на противното на чл.359 от КТ и на основание чл.78, ал.1 от ГПК ответната страна дължи по сметка на РС Благоевград държавна такса по неопценяемите искове по чл.344, ал.1, т.1 и т.2 от КТ – в размер на по 80,00 лева за всеки един от тях - арг. чл.3 от ТДТССГПК/, а по оценяемия - по чл.344, ал.1, т.3 вр. с чл.225, ал.2 от КТ - от 50 лв. или 210 лв. общо държавна такса по предявените искове, както и сумата от 331, 68 лв. за заплатена от бюджетната сметка на съда възнаграждение за вещо лице от общо 450 лв. /съобразно уважените два иска и съобразно уважената, респ.отхвърлената част от осъдителния при средно по 150 лв. разноски за експертиза по трите иска/, както и пет лева за служебно издаване на изпълнителен лист при липса на доброволно изпълнение.

На основание чл.242 ал.1 ГПК следва да се допусне предварително изпълнение на решението, в частта, с която е присъдено обезщетение по чл.225, ал.2 КТ до уважения размер.

Водим от горното и на основание чл.344, ал.1, т.1, т.2 и т.3 КТ вр. с чл.225, ал.2 КТ вр. с чл.78, ал.1 и ал.3 ГПК и чл.242, ал.1 ГПК, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № РД – 08- 499/07.07.2021г. и Заповед № РД – 09-501/08.07.2021г. на Директора на Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С.К.“ – гр.Б.д, с която на основание чл.330, ал.1, т. 6 КТ е прекратено трудовото правоотношение с ищцата В. КР. АЛ., с ЕГН ***** и с които й е наложено дисциплинарно наказание „уволнение“, като незаконосъобразни и признава уволнението на ищцата за незаконно.

ВЪЗСТАНОВЯВА ищцата В. КР. АЛ., с ЕГН ***** , с адрес: гр.Б. бул.“Св.Д. С.“ № на заеманата преди уволнението

длъжност – „Педагогически съветник“ при ответника - Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С. К.“ – гр.Б..

На основание чл.225, ал.2 КТ, ОСЪЖДА Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С. К.“ – гр.Б. с адрес: гр.Б., ул.“М.“ №, с Булстат представлявана от Директора Н. К. да заплати на ищеца В. КР. АЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр.Б. бул.“Св.Д.р С.“ № сумата от 1027,27 /хиляда двадесет и седем лева и двадесет и седем стотинки/ лв., обезщетение за разликата от по-ниско платената работа, която е заемал след уволнението спрямо трудовото възнаграждение, което би получил ако беше на работа, за периода от 13.07.2021г. до 03.08.2021г., ведно със законната лихва от подаване на иска до изплащането, като над уважения размер до претендирания в исквата молба от 4864 лв. и за период, различен от посочения, отхвърля иска като неоснователен и недоказан.

На основание чл.242, ал.2 ГПК Допуска предварително изпълнение на решението в горната част до уважения размер на обезщетението по чл.225, ал.2 КТ.

Признава оспорването на съдържанието и авторството на Служебна бележка с Изх№ 018/02.08.2021г. от Председател на СРС на КТ „Подкрепа“ и на протокол от 11.12.2019г. за проведено отчетно – изборно събрание на членовете на синдикална секция на Синдикат „Образование“ към КТ „Подкрепа“ в ПМГ „Акад.С. К.“ – гр.Б. като неоснователно.

На основание чл.78, ал.1 ГПК, ОСЪЖДА Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С. К.“ – гр.Б., с адрес: гр.Б., ул.“М.“ № с Булстат представлявана от Директора Н. К. да заплати на ищеца В. КР. АЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр.Б., бул.“Св.Д.С.“ № сумата от 626,50 /шестстотин двадесет и шест лева и петдесет стотинки/ лв. направени по делото разноски, съобразно уважената част и размер от исквете.

На основание чл.78, ал.3 КТ, ОСЪЖДА В. КР. АЛ., с ЕГН *****, с адрес: гр.Б. бул.“Св.Д. С.“ № да заплати на Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С. К.“ – гр.Б., с адрес: гр.Б., ул.“М.“ №, с Булстат , представлявана от Директора Н. К. сумата 415,44 /четиристотин и петнадесет лева и четиридесет и четири стотинки/ лв. разноски, съобразно отхвърлената част и размер от исквете.

ОСЪЖДА Природо – математическа гимназия /ПМГ/ „Акад.С. К.“ – гр.Б. с адрес: гр.Б. ул.“М.“ № с Булстат , представлявана от Директора Н. К. да заплати по сметка на РС Б.сумата от 210 /двеста и десет/ лв. общо държавна така по предявените искове, както и сумата от 331,68 /триста тридесет и един лева и шестдесет и осем стотинки/ лв. за заплатена от бюджетната сметка на съда възнаграждение за вещо лице, съобразно уважената, респ.отхвърлената част от осъдителния иск, както и 5 /пет/ лева за служебно издаване на изпълнителен лист за събиране на горните суми при липса на доброволно изпълнение.

Решението може да се обжалва от страните в 2- седмичен срок, считано от датата на обявяването му, ведно с мотивите – 26.05.2022г. с въззивна жалба, подадена чрез РС Благоевград до Окръжен съд Благоевград, а на основание чл.244 ГПК, в частта, с която е допуснато предварително изпълнение на решението има характер на определение и може да се обжалва с частна жалба в 1-седмичен срок, считано от посочената дата на обявяване на решението.

Препис от решението да се връчи на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____